

ΝΕΟΛΟΓΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ 52.

Ίστορικά.—ΠΟΙΚΙΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ, ἐκ τῆς βίβλου τῶν Βασιλειῶν ἀνεκδότου συγγράμματος τοῦ Καϊδαρίου Δαπόντε, ὑπὸ Ἀλεξ. Ε. Λαυριώτου.

Ψυχῆς ἰατρὸς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ὑπὸ CHARLES LÉVÊQUE.

Rip Van Gouick, ἐκ τῶν τοῦ W. Irving ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Ὀλγας Λαζαρίδου.

Ὅραρ καὶ ὄτοργή, ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Κορνηλίας Α. Πρεβεζιώτου.

Ἐπιστημονικὴ Ἐπιθεώρησις.—ΦΥΣΙΚΟΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ.—Τὸ κλίμα τῆς Βρασιλίας.—ΦΥΤΟΛΟΓΙΚΑ.—Θεραπεία τῆς ξηροφυλλίας τῆς ἀμπέλου. Ὑπόμνημα κ. DE MÉLY.—ΧΡΟΝΙΚΑ, ὑπὸ Πλ. Γ. Βαλσαμάκη.

Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις, ὑπὸ Μ. Ε. Μ.

Φύρον Μιγδόν.

Οικονομικὴ Ἐπιθεώρησις, ὑπὸ Ν. Φωτιάδου.

Πίναξ ἀναλυτικὸς τῶν περιεχομένων ἐν τῷ Β΄ τόμῳ.

ΕΚΑΣΤΟΝ ΤΕΥΧΟΣ ΤΙΜΑΤΑΙ ΓΡΟΣΙΩΝ 2.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει	Γρ.	80
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις	Μετζ.	5
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ	Φρ. χρ.	25

ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ".

Ἐν Κωνσταντινουπόλει	Λ. Τ.	2
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις	Μετζ.	16
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ	Φρ. χρ.	70

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΑΡΧΟΝΤΑΙ ΤΗΝ 1ην ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Συνδρομῆται ἐγγράφονται ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ΝΕΟΛΟΓΟΥ, ἐν τῷ Πέραν ὁδῷ Κιουτσούκ Χενδὲκ ἀρ. 29, 31. καὶ παρὰ τοῖς ἀνταποκριταῖς αὐτοῦ.

Αἱ ἀγγελίαι συμφωνοῦνται ἰδιαιτέρως ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Νεολόγου. Κρίσεις ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων δημοσιεύονται, ἀποστέλλομένων τῇ διευθύνσει δύο ἀντιτύπων, ὧν τὸ μὲν προώριστα τῇ βιβλιοθήκῃ αὐτῆς, τὸ δὲ τῷ τὴν κρίσιν ποιῆσοντι.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΑΡΙΘΜΟΣ 52.

ΤΟΜΟΣ Β'.

24 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1893.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Περὶ τοῦ ὁφθίκιου αὐτοῦ ὡς Ἐκκλησιάρχου τοῦ Ἁγίου Τάφου.

ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ ἱερέως θεοῦ πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ πάσης Παλαιστίνης.

Τοῦς πρὸς βοήθειαν ἱερῶν προθυμωμένους ταῖς ἐκ τῶν ἱερῶν τιμᾶσθαι εὐεργεσίαις προσήκει τὸν κοπιῶντα γεωργῶν τῶν καρπῶν ἀπολαμβάνειν, ἢ ἀποστολικὴ φωνὴ διατάττεται. Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ ὁ λογιώτατος μέγας γραμματικὸς τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ θεοσεβεστάτου αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Μολδο-βλαχίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Ἰωάννου Νικολάου βοεβόδα, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητοῦ υἱοῦ καὶ περιποθίτου τῆς ἡμῶν Μετριότητος, κύριος Κωνσταντῖνος Δαπόντες, ἐνθέρμῳ ζήλῳ πρὸς βοήθειαν τοῦ Παναγίου Τάφου κατὰ τὸ δυνατόν φέρεται, δεῖν ἔγνω ἡ Μετριότης ἡμῶν καὶ κλήρω τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτου ἀποστολικοῦ καὶ πατριαρχικοῦ θρόνου τιμᾶσαι. Καὶ δὴ τῇ χάριτι τοῦ Παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος, προοιδοῖται αὐτὸν καὶ προχειρίζεται μέγαν ἐκκλησιάρχην τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτου θρόνου. Διὰ τὸ τὰς διατριβὰς δὲ τὰ νῦν ἐν Γιάσιῳ ποιῆσθαι καὶ μὴ δυνάμενον τῆς ἡμετέρας χειροθεσίας τυχεῖν, διὰ τοῦ παρόντος ἰδιοχείρου πιττακίου παρέχει αὐτῷ τὸν τοῦ Μεγάλου Ἐκκλησιάρχου κλῆρον, ὄντα τῆς πρώτης πεντάδος, ὑπὸ τὸν μέγαν ρήτορα. Ὅθεν καὶ εἰς ἐνδειξιν ἐρεδῶθη αὐτῷ τὸ παρὸν πατριαρχικὸν γράμμα εἰς ἀσφάλειαν.

Ἐν ἔτει φθινοῦ, κατὰ μῆνα φεβρουάριου

*) Ἰδε ἀριθ. 51, σελ. 987 — 988.

Ἐπονται οἱ ἐξῆς στίχοι :

Ἐπιθυμοῦσα καὶ ἐγὼ ἵνα ἐπιδημήσω, εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα διὰ νὰ προσκυνήσω, καὶ καθὼ μὲν χριστιανὸς αὐτὸ ἐπιθυμοῦσα, καθὼ Ἐκκλησιάρχης δὲ αὐτὸ κ' ἐχρεωστοῦσα ὅτι ὁ κύριος Παρθένιος ὁ Ἱεροσολύμων μ' ἔδωκε τὸ ὁφθίκιον ὄντας ἐκ τῶν ἐντίμων. Ἴδου καὶ τὸ Πιττάκιον αὐτοῦ ἢ μαρτυρία ὅπου αὐτὸ εἶναι ὡς μὴ ὁσπὴν χειροθεσία.

Γ'.

Διορισμὸς Κωνσταντίνου Δαπόντε ὡς Κονσόλου τῆς Ἀγγλίας ἐν Σκοπέλω. 1

Ἡμεῖς, ὁ ὕπατος, ὁ Βεράρδος Φάβκενερ, πρέσβυς τῆς Μεγαλειότητος τοῦ βασιλέως τῆς Μεγάλης Βρετανίας παρὰ τῆ Ὀθωμανικῆ Πόρτα.

Τοῖς ἐντευξομένοις τὸ παρὸν ὑγείαν.

Ἐστῶντας καὶ οἱ λημένες τῆς νήσου Σκοπέλου, τῆς Σκιάθου, καὶ τῶν Χιλιοδορομίων² νὰ συγχάζωνται ἀπὸ καρᾶνια καὶ πραγματευτὰς Βρεττανικοῦς, καὶ νὰ ἦναι ἀρμόδιον καὶ ἀναγκαῖον νὰ εὐρίσκονται ἐκεῖ ἕνας μὲ κοινὴν καὶ αὐθεντικὴν ἐξουσίαν καθωπλισμένος, πρὸς ὃν οἱ ὑπῆκοοι τῆς Α. Μεγαλειότητος νὰ ἠμποροῦσι καὶ νὰ ὀφείλωσι νὰ κατευθύνωνται καὶ νὰ προστρέχωσι διὰ νὰ διαυθεντεύωνται καὶ νὰ βοηθῶνται εἰς τὰς ὑποθέσεις καὶ πραγματείας αὐτῶν.

Ἡμεῖς κατὰ τὴν ἐπιτετραμμένην ἡμῖν ἐξουσίαν διὰ κοινῶν γραμμάτων ὑπὸ τὴν μεγάλην σφραγίδα τῆς Μεγάλης Βρετανίας τοῦ ἀποκαθιστᾶν Κονσόλους καὶ ὁφθικιάλους εἰς ὅλα τὰ κάστρη καὶ ὁκάλας τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους, ἐνθα ἡμῖν φανήσεται εὐλόγον, μετὰ τὴν προλαβοῦσαν καὶ ἰκανὴν δοκιμασίαν τῆς

1) Ὁ Κ. Σάθας (Νεοελλ. Φιλολ. σελ. 501) λελαθησμένως γράφει ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις διώρισεν αὐτὸν πρέξενον ἐν Ἰασίῳ.

2) Νῆον Ἀλόνησος.

ΟΙΚΟΣ ΠΩΛΗΣΕΩΝ ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΡΑΠΠΑΠΟΡ ΒΕΗ. Πέραν, Σακίς Ἀγάς 21. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν πωλήσεις ἐπὶ δημοπρασίᾳ. Ἀγορὰ καὶ φύλαξις ἐπίπλων. Προκαταβολαὶ κτλ.	14	27
ΔΙΑΡΗΑΝΕ. Μυροποιεῖον Α' τάξεως. Εἶδη ἀρίστης ποιότητος. Γενικὴ χρῆσις τῆς πούδρας Σάβρας Βερνὰρ ὑπὸ τῶν φιλοκάλων κυριῶν. Ἀλεξιάδη χάν, Ἀριθ. 17.	15	28
ΚΟΝΙΑΚ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ Σ. καὶ Η. καὶ Γ. ΜΕΤΑΞΑ. Ἐν Πειραιεῖ. Ἐξ οἴνου γνησίου παλαιόν. Ἀπειρία συστάσεων. Ἀντιπρόσωποι	16	29
Ἄδελφοὶ Τριανταφυλλόπουλοι.	17	30
ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΣΑΟΥΣΗ. Λεπτότατον, μεταξωτόν, ὑγιεινόν, ὑπὸ τὸ διακριτικὸν σῆμα Ἀγκύρας. Ἄριστον εἰς τὸ εἶδος του. Ἀποφεύγετε τὰς παραποιήσεις.	18	31
ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ Δ. ΚΟΤΟΥΛΑ. Μ. Ὀδὸς Πέραν, ἔναντι τοῦ Ἑλλ. Προξενείου. Νέον Κατάστημα. Διακόσμησις φιλόκαλος. Ποτὰ καὶ φαγητὰ ἐκλεκτά. Ἰπηρεσία ἀνελλιπή.	19	32
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Ν. Τσαοῦδν Γραφικὴ ὕλη. Χάρτης μουσικῆς, Ἐπισκεπτηρίων, Ἰγνογραφίας κτλ. Τετράδια, ΣΥΝΑΛΛΗΤΙΚΑΙ, ΦΟΡΤΩΤΙΚΑΙ κτλ. Ἐν Γαλιᾷ ὁδὸς Μαχμουδιᾶ Ἀριθ. 8. ΤΙΜΑΙ ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ	20	33
ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ν. ΑΝΔΡΕΙΩΜΕΝΟΥ. Σουλτάν Βαγιαζίτ, Κιοκτσιλέρ-μ. πασῆ, 99 Τελειόταται μηχαναί, ἐφευρέσεις νέαι. Εὐθηνία, ταχύτης, Ἀπαράμιλλος ἐπιτυχία.	21	34
ΠΡΟΜΟΣΧΟΝΑΣ. Ὀρολογιοποῖς Α' τάξεως καὶ κοσμηματοπώλης. Διορθώσεις ὀρολογίων. Κατασκευὴ κοσμημάτων. Κομψότης καὶ εὐθηνία. Γαλατῆ, Βοεβόδα, παρὰ τὴν Κρήνην.	22	35
9	23	36
10	24	37
11	25	38
12	26	39
13		

ἐπιτηδειότητος, ικανότητος καὶ πιστότητος τοῦ δι-
 νιῶν Κωνσταντίνου Δαπόντε, ἀπεκαταστήσαμεν αὐ-
 τὸν Κόνδολον εἰς τὴν ρηθείσαν Σκόπελον, Σκίαθον
 καὶ Χιλιοδρόμια, καὶ εἰς τοὺς περίξ ἀνήκοντας αὐ-
 τοῖς τόποις, εἰς τοὺς ὁποίους ἦτο καὶ ὁ ἀποθανὼν
 πατὴρ αὐτοῦ Στέφανος Δαπόντες, ἐπιτρέποντες καὶ
 δίδοντες τῷ διαληθθέντι δινιῶν Κωνσταντίνῳ Δα-
 πόντε ἀδειαν καὶ ἐξουσίαν τοῦ διαυθεντεύειν καὶ
 ἐπιστατεῖν τοῖς ὑπνκίοις τῆς Α. Μεγαλειότητος εἰς
 τὰς ὑποθέσεις αὐτῶν, ὁμοῦ μὲ ὄλας τὰς τιμὰς, προ-
 νόμιά τε, καὶ ὀφειλόμενα κέρδη, καθὼς εἶναι τὰ δι-
 καιώματα τοῦ κονδολάτου καὶ τοῦ ἀράγατος· καὶ ἐ-
 ἀπόντος αὐτοῦ τοῦ ἀποκαθιστᾶν ἐπιτηρητὰς καὶ ἐ-
 πιτρόπους ὅπου ἤθελεν εἶσθαι χρεῖωδες καὶ ἀναγ-
 καῖον. Τούτου ἕνεκα, κατὰ τὴν προρηθείσαν ἡμῖν
 ἐξουσίαν, ἐντέλλομεν, καὶ προστάζομεν πᾶσι τοῖς
 ὑπνκίοις τοῦ ἡμετέρου εὐμενεστάτου αὐθέντου καὶ
 βασιλέως, ὅτι ὅσοι ἤθελαν παρευρεθῆ ἢ πραγματεύ-
 σθαι εἰς τοὺς ρηθέντας τόπους νὰ γνωρίζωσι τὸν δια-
 ληθθέντα δινιῶν Κόνδολον καὶ τοὺς ἐαυτοῦ ἐπιτη-
 ρητὰς, καὶ νὰ προστρέχωσιν εἰς αὐτοὺς εἰς ὄλας τὰς
 ὑποθέσεις καὶ χρεῖας αὐτῶν· παρακαλοῦντες εἰς ὅ-
 λους τοὺς μεγαλοπρεπεστάτους πασάδες καὶ ἄλλους
 ὀφφικιάλους τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους εἰς ὅποιον
 συντείνει νὰ ἀφῆσθαι τὸν διαληθθέντα δινιῶν Κόν-
 δουλον Δαπόντε εἰς τὴν ἐλευθέραν καὶ εἰρηνικὴν
 ἐξουσίαν, κυριεύσιν καὶ δεσποτείαν τοῦ Κονδολάτου
 αὐτοῦ, καὶ νὰ τὸν βοηθῶσι καὶ νὰ τὸν συντρέχωσιν
 εἰς τὰς τυχούσας χρεῖας, καθὼς ἀπαιτοῦσιν αἱ βασι-
 λικαὶ συνθήκαι.

Εἰς τὴν ἐπικύρωσιν δὲ τούτων ἐπεσφραγίσσαμεν τὸ
 παρὸν μὲ τὸ βασιλικὸν σημεῖον τῆς ἡμετέρας προ-
 σβείας καὶ ἐπεσημειώσαμεν ἰδιοχειρῶς.

Ἐδόθη εἰς Κωνσταντινούπολιν

Ἐπει ἀψλθ', ὀκτωβρίου ιε'.

Βεράροδος Φάβικενρο

διὰ προσταγῆς τοῦ ἐξοχωτάτου πρέσβεως
 Στανόπης Ἀσπινδάλ, Σεκρετάριος καὶ Καγγελάριος.

Δ'.

Εἰς τὸ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὁρει Ἱερὸν Μοναστήριον τοῦ
 Κουτλουμουσιού¹ εὐρίσκειται τι σκεῦος μαρμαρινόν,
 πρασινίζον, γλυπτόν, μικρόν, βαθουλόν, εἰς σχῆμα
 κούπας. Ἐν τῷ μέσῳ εἶναι ἡ Παναγία μὲ τὸν Χρι-
 στόν, κύκλωθεν δὲ οἱ Προφῆται. Οἱ ἐν τῷ μέσῳ κύ-
 κλω τῆς Παναγίας ὄτιχοι εἰσὶν οὗτοι :

Ἄνανδρε Μῆτερ Παρθένε βρεφιοτρόφε
 Κομνηνὸν Ἀλέξιον Ἀγγελοῦ σκέποις.

Οἱ κύκλω δὲ τῶν Προφητῶν εἰς τὰ χεῖλη τοῦ σκεύους
 ὄτιχοι εἰσὶν οὗτοι :

Λειμών, φυτὰ τε καὶ τριδάκτινον σέλας
 λειμών ὁ λίθος, φυτὰ κηρύκων φάλαγξ.
 Τριάς τριδαυγῆς, Χριστός, Ἄρτος, Παρθένος.
 Κόρη δανειζει σάρκα τῷ Θεοῦ Λόγῳ
 ἄρτῳ δὲ Χριστὸς προσνέμει ὁωτηρίαν
 Κομνηναγγέλω καὶ ῥῶσιν Ἀλεξίῳ.

1) Περὶ τῆς ἐπωνυμίας ταύτης τῆς Μονῆς ἀνάγνωθι Λεξιλό-
 γιον Ἄθωνος ὑποβληθὲν εἰς τὸν Ἑλληγν, Φιλολ. Σύλλογον.

Καὶ ἡ Μονὴ τοῦ Ἐπροποτάμου κέκτηται ὁμοιον
 κύπελλον λίαν τεχνιέντως γεγλυμμένον ἐδῶ δι' εἰκό-
 νων, καὶ ἐν τοῖς χεῖλεσι γεγραμμένον τὸν Χερουδι-
 κὸν ὕμνον. Καίτοι περὶ ὄλων τούτων τῶν τῆς βυ-
 ζαντινῆς τέχνης ἔργων, ὄλωμένων ἐν ταῖς Μοναῖς
 τοῦ Ἄθω, γενήσεται πλατύτερον λόγος ἐν τῇ συλ-
 λογῇ μου «Ὁ Ἄθως καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ὄλωζόμενα τῆς
 βυζαντινῆς τέχνης κειμήλια», οὐχ ἦπτον ἐν παρόδῳ
 σημεῖω ὅτι ἡ ὕλη τοῦ ἐν λόγῳ κυπέλλου ἐστὶν ἄ-
 γνωστος, ὡς μὴ δυναμένη νὰ τεθῆ ὑπὸ χημικὴν δο-
 κημασίαν. Πρὸς τὸ φαινόμενον ἐστὶ λίθος ἐν εἶδει
 πωρίου πρασινοεἰδί ἔχων χροιάν. Τὸ ὕδωρ ἢ πάν-
 ρευστὸν δι' αὐτοῦ λαμβανόμενον καθίσταται ἀλεξι-
 φάρμακον. Τὴν χρῆσιν τῶν τοιούτων ἀλεξιφάρμακων
 κυπέλλων ἐποιοῦντο οἱ βυζαντινοὶ αὐτοκράτορες εἰς
 προφύλαξιν ἀπὸ πάσης ἐπιβουλής. Ἐν δὲ τῇ Μεγί-
 στῃ Λαύρᾳ ὄλωζεται γλώσσα ἀσπίδος μετ' ἄλλων μυ-
 κάθ, καὶ τὸ ὕδωρ τούτων ἐστὶν ἀλεξιφάρμακον,
 καθ' ἑκάστην δὲ γίνεται χρῆσις αὐτοῦ, ἰδίως ἐπὶ
 δηγμάτων ἰοδύλων.

Ε'.

**Γράμμα οὐδοτακτὶκὸν τῶν εἰς Ρωδίαν ἀποστελλομέ-
 νων ἀδελφῶν ὑπὸ τῆς Ι. Μονῆς Μ. Λαύρας.**

(Τ. Σ.) Ἐπει ἀρχα', ἐν Ἀπριλλίῳ.

Πρὸς τὸ μέρος τῆς μεγάλης καὶ κραταιᾶς βασι-
 λείας τῆς πιστῆς Μοσχοβίας, καὶ εἰς πᾶν τὸ ἐκεῖσε
 ἐπικρατοῦν ἀξίωμα τῶν ὑψηλοτάτων ἡγεμόνων καὶ
 χριστιανῶν αὐθεντῶν.

Ἐγένετο τὸ παρὸν ἡμῶν ἀποδεικτικὸν κοινὸν
 γράμμα παρὰ τῆς καθ' ἡμᾶς βασιλικῆς Μεγίστης
 Λαύρας πρὸς τὸν παρόντα ἀδελφὸν τῆς Μονῆς Πα-
 τάπιον μοναχόν, ἀψευδῆς φανέρωσις περὶ τούτου
 καὶ μαρτυρία ἱερά, καὶ ἀληθῆς βεβαίωσις, ἐπ' ὀνό-
 ματι τῆς ἁγίας Θεοτόκου τῆς οἰκονόμου, καὶ τοῦ ὁ-
 σίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν
 τῷ Ἄθω, ὅτι πέμπεται ἐνδὸν τῆς Κιοβίας καὶ Ρω-
 σίας συνοδία, πρὸς τὸν ἐκεῖσε ὄντα ἡμετέρον ἀρχι-
 μανδρίτην κύρ Κοσμᾶ, καὶ τῇ τοῦ παρόντος μαρτυ-
 ρία καὶ ἀποδείξει, πιστευθῆτω, καὶ ἔχέτω ἀδειαν
 παρὰ πάσης ἐξουσίας τῶν ἐκεῖσε ὀρθοδόξων εἰδελ-
 θεῖν ἐκεῖσε, καὶ εὐρεῖν τὸν ἀρχιμανδρίτην καὶ στα-
 θῆναι συνοδεῖα πρὸς αὐτόν.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ

† Ὁ καθηγούμενος τῆς δεδασμίας καὶ βασιλικῆς
 Μονῆς Μεγίστης Λαύρας Σάββας ἱερομόναχος καὶ οἱ
 σὺν ἐμοὶ ἐν Χῷ ἀδελφοί.

Ζ'.

**Πατριαρχικὸν Γράμμα περὶ τοῦ περὶ τὰ Ζύχνα
 μονυδρίου τοῦ Ἁγίου Νικολάου.**

Ἐπεὶ ὁ τιμιώτατος ἐν ἱερομονάχοις κύρ Ἰγνάτιος
 κατέχων ἐστὶ διὰ πατριαρχικοῦ γράμματος τὸ περὶ
 τὰ Ζύχνα πατριαρχικὸν μονυδρίον εἰς ὄνομα τιμῶ-
 μενον τοῦ ἁγίου καὶ ἐν ἱεράρχαις παμμάκαρος καὶ
 θαυματουργοῦ Νικολάου, ὄστε καὶ ἐπ' ἀδειας ἔχειν

1) Πῶθεν ἢ μαρτυρία : Σ. Ε. Ε. Ν.

ἐνθα ἂν βούληται παραπέμπειν τοῦτο μετὰ τὴν αὐ-
 τοῦ ἀποβίωσιν, ἐδέσσε δὲ προβῆναι εἰς τοῦτο καὶ
 γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀσφαλείας ἕνεκεν
 πλείονος, παρακελεύεται διὰ τοῦ παρόντος καὶ ἡ
 μετριότης ἡμῶν κατέχεσθαι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὸ δη-
 λωθέν τοῦ Ἁγίου Νικολάου μονυδρίον μετὰ πάντων
 τῶν αὐτοῦ δικαίων καὶ προνομίων παρὰ τοῦ αὐτοῦ
 τιμιώτατου ἐν ἱερομονάχοις κύρ Ἰγνατίου ἐν πάσῃ
 τῇ ζωῇ αὐτοῦ, μηδεμίαν εὐρίσκοντος ἐπὶ τῇ κατο-
 χῇ αὐτοῦ καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸ διενόχλησιν ἢ τὸν τυ-
 χόντα ἐμποδισμόν παρὰ τινος τῶν ἀπάντων. Μετὰ
 μέντοι τὴν αὐτοῦ ἀποβίωσιν παραπέμπεσθαι τοῦτο
 παρ' αὐτοῦ, ἐνθα ἂν βούληται, ἀκωλύτως παντάπασι
 καὶ ἀταράχως, κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ προσόντος
 αὐτῷ, ὡς δεδῆλωται, πατριαρχικοῦ γράμματος. Ὅθεν
 καὶ ὁ ἐπὶ τούτοις δι' ὄχλου τούτῳ γεννυόμενος γι-
 νωσκέτω, ὡς τὸ παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος βαστά-
 σει τοῦ ἀφορισμοῦ ἐπιτίμιον. Τούτου γὰρ χάριν εἰς
 ἀσφάλειαν γέγονε καὶ ἀπελύθη καὶ τὸ παρὸν γράμμα
 τῆς ἡμῶν μετριότητος.

Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, Ἰνδ. ΙΔ.

(Ἀκολουθεῖ).

ΑΛΕΞ. Ε. ΑΛΥΡΙΩΤΗΣ.

ΨΥΧΗΣ ΙΑΤΡΟΣ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΡΧΑΙΟΙΣ*

Ἀπὸ τῆς ὀριστικῆς εἰς Χαιρώνειαν ἐπανόδου αὐ-
 τοῦ ὁ Πλούταρχος εἶχε ρυθμίσει τὸν ἐαυτοῦ βίον ἐν
 ἀρμονίᾳ πρὸς τὰς ἰδίας ἀρχὰς καὶ τοὺς πόθους. Εὐ-
 δαιμονέστερος τοῦ Σωκράτους, ὅς ἦν αὐτοῦ τὸ πρό-
 τυπον, εὐρίσκειν ἐν τοῖς κόλποις τοῦ οἴκου τὴν εἰρή-
 νην, τὴν στοργὴν καὶ τὴν πνευματικὴν διάχυσιν.
 Ἡ Τιμοξένη γυνὴ εὐφυῆς καὶ σπουδαία, ἐβοήθει αὐτῷ
 ἐν τῷ ἔργῳ τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδῶν καὶ τῆς πραγ-
 ματώσεως τοῦ ἐν τοῖς γαμικοῖς παραγγέλ-
 μασι διαγραφόμενου ἰδεώδους. Ἐν ᾧ αἱ τῆς Χαι-
 ρωνείας γυναῖκες ἔμμανῶς εἰς τὴν πολυτέλειαν ἐκ-
 δοτοὶ οὐδὲν ἄλλο ἐγίνωσκον ἢ νὰ ἐπιπροσθέτωσιν
 ὀλεθρίας δαπάνας εἰς τὰς ἐξάλλους τῶν ἀνδρῶν
 ἐλευθεριότητος, ἢ Τιμοξένη ἐνεφανίζετο ἐν τῷ ναῶ,
 ἐν ταῖς τελεταῖς, ἐν τῷ θεάτρῳ ἐν ἀπλῇ καὶ σοβαρῇ
 περιβολῇ, ἦν ἐνεκωμιάζον οἱ φιλόσοφοι. Ἐν τούτοις
 ὁ οἶκος τοῦ Πλουτάρχου δὲν εἶχε τὰς θύρας κειλει-
 σμένας ἐν καταλλήλοις ὥραις.

Ἡρέσκετο ὁ Πλούταρχος ν' ἀποδίδῃ τὴν ξενίαν,
 ἢς τέως εἶχε τύχει ἐν Ρώμῃ, ἐν Ἀθήναις, ἐν Ἡλιαδί
 καὶ ἐν Κορίνθῳ· ἀλλ' ἐν τῇ λιτῇ αὐτοῦ τραπέζῃ εἶ-
 δῆτα τοὺς πνευματώδεις καὶ διαλεκτικούς ἐταίρους,
 οὐχὶ δὲ τοὺς περιδοῦντοὺς ἐκείνους πολυψάγους, οὓς
 ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐπὶ τοῦ Πινδάρου ἀπεκάλουν «οὓς
 βιωτικούς» καὶ οὓς ὁ Μένανδρος ἐχαρκτήριζε διὰ
 τῆς φράσεως «στιαγόνας ἔχουσιν». Ἐν ταῖς φαιδραῖς
 ταύταις συνουσίας ὁ ἠθικόλαγος ἀνελάμβανε συνε-

* Ἰδε ἀριθ. 50, σελ. 984—986.

χίζων τὰς ἐν Ρώμῃ ἄλλοτε ἀρξαμένας διαλέξεις, ὁ δὲ
 ἱατρός τῆς ψυχῆς παρεῖχε τοῖς συνεσθιωμένοις ἄμα
 καὶ πελάταις αὐτοῦ τὰς καταλλήλους συντάγας. Οἱ
 μὴ δυνάμενοι νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸν φιλόσοφον συνε-
 βουλευόντο αὐτὸν διὰ γραμμάτων καὶ παρότρυνον
 αὐτὸν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν πραγματειῶν ἐκείνων,
 ἄς ἐκ ραθυμίας, ἦν αὐτὸς οὗτος ὁμολογεῖ, ἀφήκεν ἐν
 καταστάσει ἀνεπεξεργάστων σχεδίων. Ὁ βίος οὗτος
 ὁ εὐάρεστος, ὁ ἀγνός καὶ εὐγενῶς ἠσυχολημένος ἠδύ-
 νατο νὰ ἐπαρκῆ τῷ φιλοσόφῳ, ἀλλ' εὐρεν αὐτὸν ἀτε-
 λῆ. Ἐπεζήτησε καὶ ἐτύχε δημοσίων λειτουργιῶν. Ἐκ-
 λεγεῖς πρῶτον ἐν ὑποδεστέρᾳ τοῦ ἄστεως ἐπιστάσι,
 ἀνεδείχθη εἶτα ἄρχων, ἦτοι πρῶτος δημοτικὸς τῆς
 Χαιρωνείας λειτουργός. Διαπνεόμενος ὑπὸ τινος ἰδια-
 ζούσης φιλοδοξίας ἠθέλησε νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν τῆς
 ψυχῆς ἱατρικὴν ἐν τῇ σωτηρίᾳ τοῦ ἑλληνικοῦ ἄστεως
 καὶ τῇ θεραπείᾳ τῆς προφουσεῖς ἀποναρκώσεως, εἰς
 ἣν εἶχεν αὐτὸ περιελάγει νόσος τις τότε μὲν ἀνευ-
 ὄνοματος, ἀλλ' ἦν οἱ μεταγενέστεροι, οἵτινες γινώ-
 σκουσιν αὐτὴν ὄσαυτως, καλοῦσι πολιτικὴν συγ-
 κέντρωσιν. . . .

Ἡ τῶν φόρων ἐκμίσθωσις, λέγει ὁ Πλούταρχος,
 ἐλογιζέτο ὡς ἐπαίσχοντον σχεδὸν ἔργον. Ἐντιμὸς δὲ
 ἐθεωρεῖτο ἢ ἐν τοῖς ἀντιθαλάμοις τῶν διοικητῶν ἐ-
 παιτεία ματαιόφρονος τιμητικῆς διακρίσεως ἢ ἀρχῆς
 λιπαρῶς ἀμειβόμενης. Τὸ δὲ πάντων οἰκτρότατον,
 ἵνα ἐπισπεύσωσι τινες τὴν ἐαυτῶν προαγωγὴν, παρ-
 ἔχοντες τῇ ἐξουσίᾳ ἐνδείξεις καταδύλους τῆς ἀφοσιώ-
 σεως αὐτῶν ἠφάνιζον τὰ ἔχνη τῆς ἐπαρχιωτικῆς αὐ-
 τῶν καταγωγῆς, ἀπρηνοῦντο τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα
 ἀντὶ νέου λατινικοῦ. Οὕτω κατὰ μικρὸν ἀπεσθόννυτο
 ὁ,τι ἠδύνατο νὰ παρατείνῃ καὶ ἐνδύσῃ τὴν αὐ-
 θύπαρκτον καὶ προσωπικὴν τοῦ ἄστεως ὑπαρξίν· τὸ
 πᾶν εἰς τὴν κεφαλὴν συνεφορεῖτο, ἐν ᾧ ἐξ ἀτροφίας
 ἔθνησκον τὰ μέλη.

Ἐν Χαιρωνείᾳ ἰδίως εἶχεν ἐκλίπει τὸ ἐλεύθερον
 ἄστυ, ἀπέμεινε δὲ εὐτελής τις πολίχνη. Πρὸς θερα-
 πείαν τῶν χαμαιζήλων κακίων καὶ τῶν συγκροουμέ-
 νων ἐν αὐτῇ γελοίων παθῶν ὁ Πλούταρχος περιέγρα-
 ψεν αὐτὰ, αἱ δὲ περιγραφαὶ αὐτοῦ πολὺ ἀκριθέστε-
 ρον τὴν ἀλήθειαν εἰκονίζουσαι ἢ αἱ τοῦ Λαβρυγέρου
 καὶ αἱ τοῦ Θεοφράστου, πολύτιμον ἔχουσιν ἱστορικὴν
 ἀξίαν. Εὐφρονται ἐν αὐταῖς ἐν ζωηρᾷ ἀπεικονίσει
 ἐναργέσταται τινες τῆς μικρᾶς ἑλληνορωμαϊκῆς πό-
 λεως ἀπόψεις περὶ τὰ τέλη τῆς α'. μ. Χ. ἑκατονταε-
 τηρίδος. Ὁ ἠθικόλογος ἐμφανίζει ἡμῖν τῆς δικομα-
 νίας τὸ πάθος, τὴν πυρετώδη πολυτέλειαν, τῆς κυ-
 βείας τὴν πλῆγην, τὰ βίαια μίσθ, τὰ ἐξαναπτώμενα
 ἐπὶ τῷ ἀγῶνι κυνῶν, ὀρτύγων ἢ ἀλεκτόρων, ἢ ἐπὶ
 τῇ κατοχῇ περιμαχίτου παρὰ τὰ θαλάσσια λουτρά
 ἐνδιδαιτήματος. Ἐπιδεικνύει πάσας τὰς ἠθικὰς ἀτε-
 λείας, ἄς οἰκτεῖται καὶ ἐπιζητεῖ νὰ θεραπεύσῃ. Ἐνιαί-
 τῶν πλῆγῶν τούτων μετ' ἐντόνον διαγράφησιν ὀρι-
 στικῶς ἢ μάλιστα τῆς τοκογλυφίας ἐπὶ παραδειγ-
 ματι, ἢ τοὺς ψευδοπλουσίους τῆς Χαιρωνείας κατα-
 διδρῶσκουσα, ἀνπλεῶς ὑπ' αὐτοῦ ἀποκαλύπτεται. Ἐν
 τῇ ἀγανακτῆσει αὐτοῦ ὁ Πλούταρχος μαστιγοῖ πρῶτον
 τοὺς ἀπληστούς τραπεζίτας τῆς Κορίνθου καὶ τῶν
 Ἀθηνῶν, οὓς καταγγέλλει ὡς ὑποτρέφοντες καὶ με-
 ταδιδόντες τὴν τοιαύτην «γάγγραιναν». Ἐπισκοπεῖ
 εἶτα αὐτὸν τὸν δανειζόμενον, ὅστις πειθαναγκάζε-

ται ν' αποστῆ τῶν πατρῶων κτημάτων, νὰ γυμνωθῆ, βυθιζόμενος ἐπὶ μᾶλλον ἐν τῷ βορβόρῳ. Ἐπιβουλεύουσι τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ, λέγει ὁ Πλούταρχος, καὶ κατασχύνουσιν αὐτὸν, εἶνε δούλος τῶν δούλων, οἵτινες τῶν κυρίων ἀναιδέστεροι παρακάθηνται αὐτῷ ἄκοντι ἐν τῇ αὐτοῦ τραπέζῃ, κλέπτουσι καὶ περιουρίζουσιν αὐτόν.

Ζῶνται εἰσὶν αἱ εἰκόνας αὐταί, ἀλλὰ τούτων ζῶν-ρότερά εἰσιν ἐκεῖναι, ἐν αἷς περιγράφεται εἶδος τι ἀναιδοῦς ἀδολέσχου. Ἦν οὗτος, φαίνεται, ἀληθῆς μάστιξ, καθόσον, παραδίδων τὸ παράσιτον τοῦτο γένος εἰς τὴν περιφρόνησιν τῶν αὐτοῦ συμπολιτῶν, ὁ ἠδυσπῆς τῆς ψυχῆς ἰατρός ἀποβαίνει πικρὸς καὶ δικτικός θίγων τὰ ὅρια τῆς σατύρας. Ἐν Χαιρωνείᾳ ὡς καὶ παρ' ἡμῖν ἡ ματαιόσχηλος τῶν ἀργῶν περιεργία ἔχρηξεν ἡμερησίας καὶ ἀδιαλείπτου τροφῆς. Ἄντι τῶν σπυρινοῦν φύλλων τῶν ἀναγραφόντων οὐχὶ πάντοτε τὰς σεμνὰς καὶ οὐχὶ σπανίως τὰς σκανδαλωδέστερας τῶν εἰδήσεων εἶχον τοὺς τῶν ἀγγελίων συναγωγαίς, οἵτινες τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς τριόδους περιιόντες τὰς περιδομένας φήμας καὶ τοὺς κοινούς θρύλους καὶ τὰ ἀσεμνότατα ἀνέκδοτα συνέλεγον ἐξογκοῦντες καὶ δηλητηριάζοντες αὐτά. Ὁ Πλούταρχος παρακολουθεῖ κατὰ βῆμα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, δεικνύει ἡμῖν αὐτὸν ὠτακουστοῦντα ἐν ταῖς θύραις, ἀποσφραγίζοντα τὰς ἐπιστολάς, κρυφολαλοῦντα μετὰ τῶν θεραπεινίδων, θεώμενον ἐν τοῖς φρεσίν τῶν γυναικῶν καὶ μέχρι τῶν θυρίδων αὐτῶν ἀνορθούμενον. Ὁ τῶν εἰδήσεων συλλογεὺς δὲν ἀρκεῖται ὑπεγείρων τοὺς μανθῦας καὶ τοὺς χιτῶνας, διαπερᾶ τοὺς τοίχους, ἐκβιάζει τὰ κλειθρα, καταλαμβάνει ἀπροόπτως τὴν δέσποιναν ἢ τὴν θυγατέρα αὐτῆς, καὶ ὡς ἄλλη σικύα διὰ μεμολυσμένου αἵματος πληρουμένη ἐκμυζᾷ καὶ ἔλκει, ἵνα μεταδώσῃ εἴτα τοὺς δηλητηριώδεις λόγους. Ἡ πλήρης οἶστρου αὐτῆ περιγραφὴ καθίστησιν ἐκφανεστάτην τὴν εἰκόνα. Ἡθικόλογος ἔσχεος ὁ Πλούταρχος ἀποβαίνει ὅταν κρίνῃ τοῦτο εὐκαιρὸν καὶ ἐξαιρετὸς τῶν ἠθῶν ζωγράφος.

Ἄλθως εἰπεῖν, αἱ μαστιγούμεναι ὑπ' αὐτοῦ κακία δὲν ἦσαν νεοφανεῖς. Τὸ θέαμα ἦν ἀφόρητον εἰς ψυχὴν ὑπὸ τοῦ ἀρχαίου μεγαλείου ἐμπεφορημένην... Ὁ Ἐπίκουρος οὐδαμῶς ἐπὶ τούτῳ θά ἐταράσσειτο καὶ ἀνάληπτος θά ἐθεάτο τὸ κακὸν ἐν τῷ ἴδιῳ ἐγωισμῷ περιβεβλημένος. Ὁ Πλούταρχος δὲν ἠδύνατο νὰ προσδλέψῃ ἀπαθῶς τὴν ἠθικὴν τῆς αὐτοῦ πατρίδος ἀποσύνθεσιν. Ἐφαρμόζων καὶ ἐν ταῖς εἰδικαῖς περιπτώσεσι τὰ συνήθη μέσα τῆς ψυχιατρικῆς αὐτοῦ κατενόει οὐχ ἦττον ὅτι ἡ καταλαβοῦσα τὸ ἄστυ πολιτικὴ παραλυσία ἔχρηξε ριζικῆς καὶ ταχείας θεραπείας. Τὸ φάρμακον τοῦτο δὲν ἐπεζητήσεν ἐν τῇ κατηγορίᾳ τῶν χιμαίρωδων καὶ ἀγόνων θεωριῶν. Ἀποφεύγων μετὰ πόνου ψυχῆς τὴν ἀπατηλὴν ἰδέαν τῆς ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων ἀπαλλαγῆς ὡς ἀνεφίκτου καὶ ὑπὸ τῆς πρακτικῆς αὐτοῦ εὐφυίας φωτιζόμενος διεκρίνευ ἀσφαλῶς τὴν δυνατὴν τοῦ κακοῦ θεραπείαν καὶ ταύτην ἐπέδιώξε. Τοιαύτη δὲ ἐν τῇ προκειμένῃ περιστάσει ἦν ἡ ἀπόπειρα τῆς ἀποκεντρώσεως. . . Ἐν ταύτῃ κεῖται ἡ ἀτομικὴ καὶ ὄντως πρωτότυπος πολιτικὴ τοῦ Πλουτάρχου σύλληψις. Ἡ τοιαύτη τῆς τοῦ ἀρχαίου ἠθικολόγου διδασκαλίας ἀποψὲς βαθεῖαν παρίστησιν ὁμοιότητα πρὸς τὰς ἐνεστώσας ἡμῶν

σχετικὰς ἐνεργείας. Ἐμφορεῖται τῶν νεωτέρων ἡμῶν ἰδεῶν καὶ σχεδὸν λαλεῖ τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν. Δὲν ἠδύνατο ἐν τούτοις νὰ τρέψῃ ὅσας ἡμεῖς ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ ἐλπιδας. . . .

Ἀμφισβητεῖται ἔτι ὁ τρόπος τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀποκεντρωτικῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ κατ' ἀρχὴν τὸ ζήτημα τυγχάνει ὀριστικῶς λελυμένον. Διὰ τε τοὺς ἐπαναλαμβάνοντας τὸν πολιτικὸν βίον ὡς καὶ διὰ τοὺς τὸ πρῶτον εἰς αὐτὸν ἀποδύμενους ὡς ἀφειρητὰ χρησιμεύει ἡ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν ἐνάσκησις. . . . Ἀφῶμεν ἦδη τὸν δῆμον μετ' αὐτοῦ τοῦ Πλουτάρχου καὶ ἀκολουθήσωμεν τὸν τῆς ψυχῆς ἰατρὸν μέχρι Δελφῶν ἔνθα τὰ ὕστατα ἔτη τοῦ βίου αὐτοῦ ἀφιέρωσεν εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ θρησκευτικοῦ συναίσθηματος, οὐχ ἦττον χαλεπῶς τότε νοσοῦντος.

IV

Ἡ ἀπὸ Χαιρωνείας εἰς Δελφοὺς ἄγουσα πρὶν ἢ εἰσχωρήσῃ εἰς τὰς κλεισθραίας τῆς Δαυλίδος παρατείνεται πρὸς μεσημβρίαν εἰς τὴν Κοπαῖδα καὶ καὶ συναντᾷ μετὰ μικρὸν τὸν ρυάκα, ὃς ἐν τῇ ἀρχαιότητι Κηφισὸς ἐκαλεῖτο. Ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ ποταμίσκου τούτου ὡς καὶ ἐν ταῖς εὐρείαις τῆς λίμνης ὄχθαις ἀνθοῦσι νάρκισσοί καὶ ρόδα ἐκτάκτου καλλοῦ. Τὰ μεγαλοπρεπῆ ταῦτα ἄνθη μετὰ λαμπρῶν κρίνων καὶ εὐόσμων λειριῶν ἀνάμικτα παρήγοντο ἄβθονα ἐν ἕαρι ἐπὶ τῆς πηλώδους καὶ γονίμου ταύτης γῆς. Οἱ Χαιρωνεῖς, συλλέγοντες αὐτῶν τὰ πέταλα, ἠρῦοντο ἀπ' αὐτῶν οὐσίαν πολύτιμον, ἥτις, ἐπίστευον, ἐθεράπευε πᾶσαν σωματικὴν νόσον καὶ διετήρει τὸ ξύλον, ἐξ οὗ αἱ εἰκόνας τῶν θεῶν ἦσαν κατασκευασμέναι.

Ὡς τὸ θαυμάσιον τοῦτο βάλαμον ἡ τῆς ψυχῆς ἰατρικὴ ὤφειλε κατὰ τὸν Πλούταρχον ἐν τῷ ἠθικῷ κόσμῳ οὐ μόνον τὰ οἰκογενειακὰ νὰ ἐμψυχώσῃ συναισθήματα καὶ τὰς ἀστυκὰς ἀρετὰς, ἀλλὰ καὶ ν' ἀνακαινίσῃ τὸ βαθὺ καὶ μυστηριώδες ἐνδοτικόν, ὑφ' οὗ ὁ θρησκευτικὸς βίος ὑποτρέφεται. Καὶ ἐπορεύθη λοιπὸν ὁ φιλόσοφος ἡμῶν μέχρι τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος ἵνα ἐκπληρώσῃ τὴν εὐγενῆ ταύτην ὑπουργίαν. Περὶ τὴν δύσιν τοῦ αὐτοῦ βίου ἡ δραστηριότης τοῦ Πλουτάρχου περιορίζεται μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐν τοῖς ὅροις τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ. Ἐκεῖ ὑπὸ τὰς μαρμαρίνους στοὰς ἢ τὰς ἐκ μύρτων οκιάδας ἰδρύει τὴν σκηνὴν τῶν θεολογικῶν αὐτοῦ ὁμιλιῶν. Ἐνταῦθα παρίστησιν αὐτὸς ἑαυτὸν ὀδηγοῦντα τοὺς προσκυνητὰς εἰς τοὺς πολυαριθμούς τοῦ ἱεροῦ βομοῦ ἐλιγμούς, ἐπιδεικνύοντα αὐτοῖς τὰς λυχνίας, τὰ τρόπαια, τὰ ἀγάλματα καὶ πανθ' ὅσα ἡ εὐσέβεια ἐσώρευσεν ἀνάθηματα, ἐρμηνεύοντα δὲ τοῖς συγχρόνοις αὐτοῦ τὴν σκοτεινὴν ἐννοίαν τῶν ἱερατικῶν ἐπιγραφῶν. Καὶ δηλοῖ πού ὅτι ἐξεπλήρου τὴν λειτουργίαν ἱερέως τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ ὅτι ἐστεμμένος τὸ μέτωπον προσέφερε θυσίας, ὠδήγει τὰς πομπὰς καὶ τὰς ὀρχήσεις καὶ τὸ μαντεῖον διπύθνευ. Πῶς νὰ ἐξηγηθῇ τὸ φαινόμενον φιλοσόφου, ὅστις τελευταῖα τὸν βίον περιβεβλημένος τοῦ μεγάλου ἱερέως τὴν στολήν; Ἦν ἄρα δεξιὸς πολιτικὸς ἢ σκοπετικὸς μυκτηρίζων τὰ ἱερά, ἢ ἀτυχῆς γέρον, οὗ εἶχε καμψῆ τὸ λογικὸν ὑπὸ τὸ διπλοῦν ἄχθος τῆς τε προσβε-

θητικῆς ἡλικίας καὶ τῆς παρακμῆς τῆς αὐτοῦ πατριδος. Οὐδὲν τούτων ἀληθεύει. Ὁ Πλούταρχος εἶνε χρονολογικῶς ὁ πρῶτος τῶν φιλοσόφων, οἵτινες κατὰ τοὺς πρώτους μ. Χ. χρόνους ἀνεκίνησαν τῆς ἔθνικῆς λατρείας τὴν σχεδὸν ἐσθεσμένην τέφραν, ἵνα ἐξανήψωσι μικρὰν φλόγα ἢ κἂν σπιθῆρας τινὰς. Πρὸς δὲ τούτοις κατέχει ἐν τούτοις τὴν πρώτην τάξιν οὐχὶ διὰ τοῦ μεταφυσικοῦ σθένους, ἀλλὰ διὰ τῆς εὐθυκρισίας τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἀκριβοῦς καὶ ὀρθῆς συναισθησεως τοῦ πρακτικοῦ καὶ τοῦ κατορθωτοῦ. Παρὰ τοὺς δισχυρισμούς κριτικῶν τινῶν δὲν ὀνειροπόλει τοῦ πολυθεισμοῦ τὴν ἀναστήλωσιν, τοῦτο δὲ ἀποτελεῖ τὴν καταδηλωτάτην τῆς πνευματικῆς αὐτοῦ ὑπεροχῆς ἐνδείξιν. Καὶ ἀληθῶς ἡ ἀνόρθωσις παρρημακότος θρησκευματος εἶνε παραδοξοτάτη χίμαιρα μόνη ἡ δημιουργήσασα αὐτὸ ἐμπνευσίς ἠδύνατο ν' ἀναζωπυρήσῃ αὐτό, τὴν δὲ θαυματουργὸν ταύτην ἐμπνευσίν οὐδεὶς κατ' ἀρέσκειαν δύναται νὰ διαθέσῃ. Πλανᾶται, ἄλλως τε, ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν φαινομένων ὁ συγγέων δύο ὅλως διάφορα πράγματα, τὴν ὑλικὴν δηλονότι ἀνασύστασιν λατρείας τινὸς μετὰ τῆς πίστεως.

(Ἀκολουθεῖ).

CHARLES LÉVEQUE

(Μετάφρασις ΦΩΤΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ.)

ΡΙΠ ΒΑΝ ΓΟΥΙΓΚΛ.

Ἀπερᾶσισεν ἐκ νέου νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν σκηνὴν τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην ἐσπέραν παιγνίων, ἵνα, συναντήσας τινὰ τῶν τῆς συντροφίας, ζητήσῃ τὸν κύνα καὶ τὸ πυροβόλον αὐτοῦ. Ἐγερθεὶς ὅπως βραδίῃ ἠσθάνθη τοὺς ἀρμούς αὐτοῦ ἐσκληρυσμένους καὶ στερουμένους τῆς συνήθους αὐτῶν ἐλαστικότητος. « Αἱ ὄρειαι αὐταὶ πεδιᾶδες δὲν συμβιβάζονται πρὸς τὴν ἰδιοσυγκρασίαν μου », εἶπεν ὁ Ρίπ, « ἂν δὲ ἕνεκα τῆς παιδιᾶς ταύτης προσβληθῶ ὑπὸ ρευματισμῶν καὶ ἀνγκισθῶ νὰ οἰκουρήσω θὰ ἔχω λογαριασμούς μετὰ τῆς κ. Βὲν Γουίγκλ ». Δυσκόλως κατελθὼν εἰς τὴν κοιλάδα, εἶρε τὴν χαράδραν, τὴν ὁποῖαν διέβη μετὰ τοῦ ἐταίρου αὐτοῦ τὴν προηγουμένην ἐσπέραν, ἀλλὰ πρὸς ἐκπληξίν αὐτοῦ ὄρεινόν τι ρεῦμα, ἀρρίζον, κατέρρεεν ἐκεῖθεν, πηδῶν ἀπὸ βράχου εἰς βράχον καὶ πληροῦν τὴν κοιλάδα λάλων μορμυρισμῶν. ὅπως δὴποτε κατάρθρωσε ν' ἀνέλθῃ τὰς πλευρὰς αὐτοῦ, μετὰ κόπου διερχόμενος διὰ πυκνῶν δασῶν σημύδας, σασχάρας καὶ ἀγρίων λεπτοκαρυῶν, ἀναγκιστιζόμενος ἐνίοτε ἢ καὶ περιπλεκόμενος ἐκ τῶν ἀγρίων κλιμάτων, ἄτινα περιετύλισσον τοὺς ἔλικας καὶ θαλλοὺς αὐτῶν ἀπὸ δένδρου εἰς δένδρον, ἐξάπλοῦντα εἶδος δικτύου ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ.

Ἐπὶ τέλους ἔφθασεν ἐκεῖ ἐνθα τὸ χάσμα ἐχώρει διὰ μέσου βράχων πρὸς τὸ ἀμφιθέατρον, ἀλλ' οὐδὲ-

*) Ἰδε ἀριθ. 51, σελ. 745 — 747.

λως ἐναπέμειναν ἴχνη τοιοῦτου τινὸς ἀνοίγματος. Οἱ βράχοι ἐπαρουσίαζον ὑψηλὸν καὶ ἀδιάβατον ταίχος, ἄνωθεν τοῦ ὁποίου ἐν εἶδει σινδόνης πτερωτοῦ ἀρροῦ κατεκυλίετο τὸ ρεῦμα, χυνόμενον ἐντὸς βαθείας καὶ εὐρείας λεκάνης, μελαίνης ἐκ τῆς σκιάς τοῦ περικυκλοῦντος δάσους. Ἐνταῦθα λοιπὸν ὁ πτωχὸς Ρίπ, ἐκ νέου φωνῶν καὶ συρίζων, ἐκάλει τὸν κύνα αὐτοῦ· ἀλλ' ὡς μόνον ἀπάντησιν ἤκουε τὸν κρωγμὸν σωροῦ ὀκνηρῶν κωρῶν, οἵτινες ἐπαιζον ὑψηλὰ ἐν τῷ ἀέρι περὶ ξηρὸν δένδρον, ἐπικρεμᾶμενον εὐηλίῳ κρημνοῦ καὶ ἄτινα ἀσφαλῆ ἐν τῷ ὑφεί αὐτῶν ἐφαίνοντο ὡσεὶ βλέποντα κάτω καὶ ἐμπνίζοντα τὴν ἀμηχανίαν τοῦ πτωχοῦ ἀνδρός. Τί ἔδει λοιπὸν γενέσθαι; ἡ πρώτη παρήρηχοτο καὶ ὁ Ρίπ ἐλιμοκτόνει, ἄτε στερηθεὶς τοῦ προγεύματος αὐτοῦ. Νὰ παραιτήσῃ τὸν κύνα καὶ τὸ πυροβόλον αὐτοῦ, ἐλυπεῖτο· ἐφοβεῖτο δὲ μήπως ἀπαντήσῃ καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ, ἀλλ' ἄφ' ἐτέρου δὲν ἦτο δυνατόν καὶ νὰ λιμώτῃ ἐν μέσῳ τῶν δασῶν. Ἐκίνησε λοιπὸν τὴν κεφαλὴν, ἔρριψε τὸ ἐσκωριασμένον πυροβόλον ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ μετὰ καρδίας πλήρους ταραχῆς καὶ ἀδημονίας ἐτρέπη τὴν πρὸς τὸν οἶκον ἄγουσαν.

Πλησιάζων πρὸς τὴν κώμην ἀπάντησε πλῆθος ἀνθρώπων, ἀλλ' οὐδένα ἐξ ὧν ἐγνώριζε, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐξέπληξέ πῶς αὐτόν, διότι ἐθεώρει ἑαυτὸν ὡς γνωρίζοντα τοὺς πάντας ἐν τοῖς πέριξ. Καὶ ἡ ἐνδυμασία αὐτῶν πρὸς τούτους διέφερε κατὰ τὸν συρμὸν ἐκεῖνης, ἐν ἣ οὗτος ἦτο εἰθισμένος. Πάντες δ' ἐκείνοι μετ' ἴσων ἐνδείξεων ἐκπληξέως ἔρριπτον τὰ βλέμματα ἐπ' αὐτοῦ, διαρκῶς θωπεύοντες τὸ γένειον αὐτῶν. Ἡ ἀδιάκοπος ἐπανάληψις τῆς χειρονομίας ταύτης εἶχε καταπίσει τὸν Ρίπ ἄκοντα νὰ πράξῃ τὸ αὐτό, ὅτε πρὸς ἐκπληξίν αὐτοῦ εὔρεν ὅτι τὸ γένειον αὐτοῦ ἐκτῆσατο μῆκος ἐνὸς ποδός!

Εἰσῆλθεν ἦδη εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ χωρίου. Σωρὸς παιδιῶν ἀγνώστων παρηκολούθηον αὐτόν, κατασyrίζοντα τοῦτον καὶ δεικνύοντα τὸ πολὺν αὐτοῦ γένειον. Οἱ κύνες πρὸς τούτοις, ὧν οὐδένα ἀνεγνώριζεν ὡς παλαιὸν αὐτοῦ φίλον, ὑλάκτου, αὐτοῦ διαβαίνοντος. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ χωρίον ἦτο μεταβεβλημένον, μεγαλύτερον καὶ πολυπληθέστερον. Ὑπῆρχον σειραὶ οἰκιῶν, ἃς οὐδέποτε πρότερον εἶχεν ἴδει καὶ τὰ οἰκεῖα δ' αὐτῷ καταφύγια ἠφανίσθησαν. Ξένα ὀνόματα ὑπῆρχον ἄνωθεν τῶν θυρῶν — ξένα πρόσωπα ἐν ταῖς θυρίσι — τὸ πᾶν ἦτο ξένον. Ἦδη ὁ νοῦς ἠπάτα αὐτόν· ἤρξατο δὲ ἀμφιβέβλων μήπως αὐτὸς τε οὗτος καὶ ὁ περὶ αὐτὸν κόσμος κατεῖχοντο ὑπὸ γοητείας.

Βεβαίως τοῦτο ἦτο τὸ χωρίον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου εἶχεν ἀναχωρήσει μόνον τὴν προτεραίαν. Ἐκεῖ ὑφῆυοντο τὰ ὄρη Κάτακιλ — ἐκεῖ εἰς τινὰ ἀπόστασιν ἔρρεεν ὁ ἀργυροῦς Οὐδωσ, εὐρίσκατο δ' ἀκριβῶς ἐν τῇ θέσει αὐτοῦ πᾶς λόφος καὶ πᾶσα κοιλάς ὡς καὶ πρότερον. Ὁ Ρίπ ἐν περιπλῶκῳ εὐρίσκατο ἀμηχανία· « ἐκεῖνη ἡ φιάλη τὴν παρελθούσαν νύκτα » ἐσκέπηθη καθ' ἑαυτόν « ἔλεεινῶς κατέστρεψε τὴν ταλαίπωρον κεφαλήν μου! »

Μετά δυσκολίας κατώρθωσε νὰ εὕρη τὴν πρὸς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἄγουσαν, πρὸς ἣν οἰκίαν μετὰ σιωπηλοῦ φόβου ἐπλησίασε, ἄτε ἀναμένων καθ' ἑκάστην στιγμήν ν' ἀκούσῃ τὴν ὀξεῖαν φωνὴν τῆς κ. Βὰν Γουίγκλ. Τὴν οἰκίαν εὗρε κατεστραμμένην, τὴν στέγην καταπεσοῦσαν, τὰς θυρίδας τεθραυσμένας καὶ τὰς θύρας ἐξηγμένους τῶν στροφίγγων αὐτῶν. Κύων δὲ ἡμιθανὴς ἐκ τῆς πείνης καὶ ἔχων ὁμοιότητα πρὸς τὸν Λύκον ὑπεκρύπτετο περὶ αὐτήν. Ὁ Ρίπ ἐκλέσεν αὐτὸν διὰ τοῦ ὀνόματος, ἀλλ' ὁ σκύλαξ ἐγρούλισεν, ἔδειξε τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ καὶ παρήλαθε. Τοῦτο πράγματι ἦτο δυσάρεστον τραῦμα καὶ αὐτὸς ὁ κύων μου» ἐστέναξεν ὁ πτωχὸς Ρίπ «μ' ἐλησμονήσῃς λοιπόν!».

Εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἦν, ἵνα εἴπωμεν τὴν ἀλήθειαν, ἡ κ. Βὰν Γουίγκλ ἐτήρει πάντοτε ἠὲ τρεπισμένην. Ἦτο δὲ κενή, παρημελημένη καὶ φανερῶς ἐγκαταλειμμένη. Ἡ ἐρήμωσις αὕτη διεσκέδασε πάντας τοὺς συγγενικοὺς αὐτοῦ φόβους, ἐφώνει μεγαλοφώνως τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ, τὰ μεμονωμένα δωμάτια ἤχησαν ἐπὶ στιγμήν ἐκ τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ εἶτα γενικὴ πάλιν ἐπεκράτησε σιγή.

Ἦδη, ἐξελθὼν ἐν σπουδῇ, ἔσπευσεν εἰς τὸ ἀρχαῖον αὐτοῦ καταφύγιον, εἰς τὸν ξενῶνα τοῦ χωρίου, ἀλλὰ καὶ οὗτος ἐξηφανίσθη. Ἀντ' αὐτοῦ ἵστατο σαθρὸν ξύλινον κτίριον μετὰ μεγάλων χαινουσῶν θυρίδων, ὧν τινες ἦσαν τεθραυσμένοι καὶ διὰ πλαιῶν πέλων καὶ χιτωνίων ἐπιδιωρθωμένοι, ἀνωθεν δὲ τῆς θύρας ὑπῆρχεν ἡ διὰ χρωμάτων ἐπιγραφή: «Ξενοδοχεῖον τῆς ἐνώσεως Ἰωνῶν Δουλιτλ». Ἀντὶ τοῦ μεγάλου δένδρου, ὅπερ ἐχρησίμευεν εἰς τὸ νὰ προφυλάττῃ τὸν ἥμερον καὶ παλαιὸν ἐκείνον ὀλλανδικὸν ξενῶνα, τῶρα ὑψοῦτο ἐκεῖ ὑψηλὴ καὶ γυμνὴ δοκός, φέρουσα τι ἐπὶ κορυφῆς ὅμοιον πρὸς ἐρυθρὰν νυκτερινὴν καλύπτραν, ἐντεῦθεν δ' ἐκυμάτιζε σημαία, ἐφ' ἧς ὑπῆρχε παράδοξος σωρὸς ἀστέρων καὶ γραμμῶν· πάντα δὲ ταῦτα ἦσαν παράδοξα καὶ ἀκατάληπτα. Ὅπωςδήποτε ὁμῶς ἀνεγνώρισεν οὗτος ἐπὶ τῆς εἰκόνας τὸ πορφοροῦν πρόσωπον τοῦ βασιλέως Γεωργίου, ὑπὸ τὸ ὅποιον, πολλὰκις ἀναπαύομενος, ἐκκίπνισεν· ἀλλὰ καὶ τοῦτο παραδόξως ἦν μεταμεμορφωμένον. Τὸ ἐρυθροῦν φέρεμα ἀντικατέστη διὰ κυανοῦ καὶ χυσοειδοῦς, ἀντὶ σκῆπτρου ξίφος ἐν τῇ χειρὶ ἐκρατεῖτο, ἡ κεφαλὴ ἦν κεκοσμημένη διὰ πέλων τριγώνου, κάτωθεν δὲ ἐφαίνοντο διὰ μεγάλων χαρακτῆρων αἱ λέξεις: Στρατηγὸς Οὐασιγκτῶν.

Ἦπῃρχε μὲν, ὡς συνήθως, πλῆθος ἀνθρώπων περὶ τὴν θύραν, ἀλλ' οὐδεὶς ἐξ ὧν ὁ Ρίπ ἐνεθυμείτο. Καὶ αὐτὸς ὁ χαρακτῆρ τοῦ λαοῦ ἐφαίνετο μεταβεβλημένος. Ἀντὶ τῆς συνήθους φλεγματικῆς καὶ τὸν ὕπνον προκαλοῦσης γαλήνης ἐπεκράτει πολυπράγμον τι, θορυβῶδες καὶ φιλόνεικον ὕφος. Μάτην ἐζήτησε οὗτος τὸν σοφὸν Νικόλαον Βέδδερ μετὰ τοῦ εὐρέως αὐτοῦ προσώπου, τοῦ διπλοῦ πώγωνος καὶ τῆς κομφῆς μακρᾶς καπνοσύριγγος, ἐκπέμποντα νέφη καπνοῦ ἐκ τοῦ καπνίσματος αὐτοῦ, ἀντὶ κενῶν ἀγορεύσεων, ἡ Βὰν Μπούμελ, τὸν διδάσκαλον, ἀπαγγέλλοντα τὰ περιεχόμενα παλαιᾶς ἐφημερίδος. Ἀντὶ τούτων ὑπῆρχεν ἀνὴρ

ισχνὸς καὶ χολερικός τὴν ὄψιν, τὰ θυλάκια πλήρη ἔχων γραμματίων, ἐμπαιθῶς δημηγορῶν περὶ τῶν δικαίων τῶν πολιτῶν, περὶ ἐκλογῶν, τῶν μελῶν τοῦ συνεδρίου, περὶ ἐλευθερίας, περὶ τοῦ λόφου Μπάγκερ, περὶ τῶν ἠρώων τοῦ 76, καὶ περὶ ἄλλων, ἄτινα διὰ τὸν ἐκθαμβὸν Βὰν Γουίγκλ ἀπετέλουν τελείαν βαθυλωνίαν.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ Ρίπ, μετὰ τοῦ μακροῦ μισοπολίτου γενεῖου, τοῦ ἐσχωριασμένου κυνηγετικοῦ αὐτοῦ πυροβόλου, τῆς ἀλλοκότου αὐτοῦ ἐνδυμασίας καὶ τοῦ πλήθους τῶν παρκαλοουθούτων αὐτὸν γυναικῶν καὶ παιδίων, προσεῖλκυσε πάραυτα τὴν προσοχὴν τῶν τοῦ οἰνοπωλείου πολιτικολόγων. Συναθροισθέντες ὄθεν, ἐπεσκόπουν αὐτὸν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν μετὰ μεγάλης περιεργείας, ὁ δὲ ῥήτωρ, προσπελάσας παρευθὺς καὶ σύρας αὐτὸν μικρὸν κατὰ μέρος, ἠρώτησεν: «Ἦπερ ποίας μερίδος ἐψήφισεν;» Ὁ Ρίπ ἠτένιζε μετ' ἀγνοίας βλακῶς. «Ἐτερος δὲ βραχύσωμος ἀλλὰ πολυπλάγγμων ἀνθρωπίσκος, σύρας αὐτὸν ἀπὸ τοῦ βραχιόνος καὶ πατῶν ἐπὶ τῶν δακτύλων τοῦ ποδός, ἠρώτησεν αὐτὸν, ὁμιλῶν εἰς τὸ οὖς: «Εἰς ποίους τῶν δύο ἀνῆκεν, εἰς τοὺς ὀπαδοὺς τῆς ὁμοσπονδίας ἢ εἰς τοὺς δημοκρατικοὺς;» Ἐξ ἴσου ὁ Ρίπ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐνοήσῃ τὴν ἐρώτησιν, ὅτε γνώστης τῶν πραγμάτων καὶ σπουδαιότητα ἐπιδεικνύμενος γέρον εὐπατρίδης, φέρων αἰχμηρὸν τρίγωνον πῖλον, διέσχισε τὸ πλῆθος καὶ, χωρίζων αὐτὸ διὰ τῶν ἀγκῶνων, ἐνῶ δὴ ἤρχετο, δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ, ἔστη πρὸ τοῦ Βὰν Γουίγκλ, ἐνῶ ὁ εἰς τῶν βραχιόνων αὐτοῦ ἐστηρίζετο ἐπὶ τῆς ὀσφύος ὁ δὲ ἕτερος ἐπὶ τῆς ῥάβδου αὐτοῦ καὶ, ὡσεὶ τῶν ὀσφυδερκῶν αὐτοῦ ὀφθαλμῶν καὶ τοῦ αἰχμηροῦ πῖλου διεισδύοντων ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, ἠρώτησε διὰ τόνου αὐστηροῦ: «Τίνος ἕνεκα προσῆλθεν εἰς τὴν ἐκλογὴν μετὰ τοῦ πυροβόλου ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ μετὰ τοῦ παρκαλοουθούτου αὐτὸν ὄχλου, ἢ μήπως εἶχε σκοπὸν νὰ προκαλέσῃ ταραχὴν ἐν τῷ χωρίῳ;» Ὁ ἴμοι, κύριοι,» ἐφώνησεν ὁ Ρίπ ἔντρομος πῶς, «εἰμὶ ἀνὴρ πτωχὸς καὶ ἡσυχος αὐτόχθων, καὶ εὐπειθὴς ὑπήκοος τοῦ βασιλέως· ὁ Θεὸς νὰ εὐλογῇ αὐτόν!»

Γενικὴ κραυγὴ ἠκούσθη τότε ἐκ τῶν παρισταμένων, «συντηρητικὸς εἶναι, συντηρητικὸς! κατὰσκοπος! φυγὰς! διώξατε αὐτόν! ἀπαγάγετε αὐτόν!» Μετὰ δυσκολίας δὲ μόλις ὁ σπουδαιοφανὴς ἐκεῖνος καὶ τὸν τρίγωνον πῖλον φέρων ἀνὴρ κατώρθωσε νὰ ἐπαναγάγῃ τὴν τάξιν, ὅτε, δεκαπλασίαν αὐστηρότητα ἐμφαίνων διὰ τῆς συνοφρυώσεως αὐτοῦ, ἠρώτησε καὶ πάλιν τὸν ἀγνωστον τοῦτον ταραξίαν, διατί ἦλθεν ἐκεῖ καὶ ποῖον ἐζήτησε; Ὁ ταλαίπωρος ταπεινῶς διεβεβαίωσεν αὐτόν ὅτι οὐδὲν κακὸν εἶχε κατὰ νοῦν, ἀλλ' ἦλθεν ἐνταῦθα ἁπλῶς πρὸς ἀναζήτησιν τινῶν τῶν γειτόνων αὐτοῦ, οἵτινες συνείθιζον νὰ μένωσι περὶ τὸν ξενῶνα. «Καλῶς — ποῖοί εἰσιν οὗτοι; εἰπέ τὰ ὀνόματα αὐτῶν».

Ὁ Ρίπ ἐσκέφθη καθ' ἑαυτὸν πρὸς στιγμήν καὶ εἶτα ἠρώτησε.

«Ποῦ εὐρίσκεται ὁ Νικόλαος Βέδδερ». Ἐπὶ τινὰς

στιγμὰς ἐπεκράτησε σιωπὴ, ὅτε γέρον διὰ λεπτῆς καὶ ἀδυνάτου φωνῆς, ἀπεκρίθη: «Ὁ Νικόλαος Βέδδερ! ὦ! εἶναι ἀποθαμμένος πρὸ 18 ἡδὴ ἐτῶν! Ἐν τῷ νεκροταφείῳ τῆς ἐκκλησίας ὑπῆρχε ξυλίνη πλάξ, χρησιμεύουσα πρὸς περιγραφὴν τῶν κατ' αὐτόν, ἀλλὰ καὶ αὕτη ἦδη ἐρῆα καὶ κατεστράφη».

«Ποῦ εἶναι ὁ Μπρόμ Δούτσαρ;»

«Ἦ! οὗτος κατετάχθη εἰς τὸν στρατὸν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ πολέμου· τινὲς λέγουσιν ὅτι ἐφονεύθη εἰς τὴν ἐφοδὸν τοῦ Stony Point, ἄλλοι λέγουσιν ὅτι ἐπνίγη κατὰ τινὰ θύελλαν πρὸ τοῦ Antony's nose. Ἀγνοῶ ἐπακριβῶς, ἀλλ' οὐδέποτε ἐπέστρεψε».

«Ποῦ εἶναι Βὰν Μπούμελ, ὁ διδάσκαλος;»

«Καὶ οὗτος ἐπίσης ἐπῆγεν εἰς τοὺς πολέμους, ἦτο μέγας στρατηγὸς τῆς πολιτοφυλακῆς, τῶρα δ' εὐρίσκεται ἐν τῷ συνεδρίῳ».

Ἡ καρδία τοῦ Ρίπ ἐνεκρώθη ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῶν λυπηρῶν τούτων μεταβολῶν ἐντε τῷ οἴκῳ καὶ παρὰ τοῖς φίλοις αὐτοῦ ὡς καὶ ἐπὶ τῷ ὅτι εὐρέθη οὕτω μεμονωμένος ἐν τῷ κόσμῳ. Πρὸς τούτοις πᾶσα ἀπάντησις ἐξέπληττεν αὐτόν διότι ἀφῆρα εἰς ἐποχὰς λίαν ἀπομακρυσμένους καὶ εἰς συμβάντα, ἄτινα οὗτος οὐδὲν ἠδύνατο νὰ ἐνοήσῃ: πόλεμον, συνέδριον, Stony Point, δὲν εἶχε πλέον θάρρος ἵνα καὶ περὶ τῶν φίλων αὐτοῦ ἐξετάσῃ, ἀλλ' ἔκραξεν ἐν ἀπογνώσει: «Δὲν γνωρίζεις λοιπὸν κανεὶς ἐνταῦθα τὸν Ρίπ Βὰν Γουίγκλ;»

«Ἦ! Ρίπ Βὰν Γουίγκλ! ἐφώνησαν δύο τρεῖς· ὦ! ἴσάν νὰ μὴν τὸν ξέρουμε! Ρίπ Βὰν Γουίγκλ εἶναι ἐκεῖνος ποῦ ἀκουμᾶ ἐκεῖ 'σ τὸ δένδρο».

Ὁ Ρίπ, προβλέψας, παρετήρησεν ἀκριβῆς ἀντίτυπον ἐαυτοῦ, ὅταν ἀνῆρχετο τὸ ὄρος, φανερῶς ἐξ ἴσου ἠκνηρὸν καὶ βεβαίως ἐπίσης ρακένδυτον. Ἦδη λοιπὸν ὁ ταλαίπωρος κατελήθη ὑπὸ πλήρους συγχίσεως. Ἀμφίβαλλε περὶ τῆς ἰδίας ταυτότητος καὶ περὶ τοῦ ἂν αὐτὸς ἦτο πράγματι ὁ ἴδιος ἢ ἕτερός τις. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀμνηστίας αὐτοῦ ἠρωτήθη πρὸς τοῦ τρίγωνον πῖλον φέροντος ἀνδρός τις ἦτο καὶ ποῖον τὸ ὄνομα αὐτοῦ;

«Ἐλα Θεέ μου» ἐφώνησεν οὗτος ἐξαλλος. «Δὲν εἶμαι ἐγὼ αὐτός — ἄλλος εἶμαι — ὁ ἐκεῖ πέραν εἶναι ὁ εαυτός μου — ἀλλ' ὄχι — ἄλλος θὰ ἦναι ἐκεῖνος μόνον φορεῖ τὰ ἰδικὰ μου ὑποδήματα. Χθὲς τὴν νύκτα ἤμουν ἐγὼ ὁ ἴδιος, ἀλλ' ἐκοιμήθηκα 'σ τὸ ὄρος καὶ μοῦ ἔλλαξαν τὸ πυροβόλον καὶ ὅλα ἔλλαξαν καὶ ἐγὼ αὐτός ἔλλαξα καὶ δὲν ἠμπορῶ νὰ 'πῶ τὸ ὄνομα μου!».

Οἱ παρευρισκόμενος ἤρξαντο ἤδη προσατενίζοντες ἀλλήλους, νεύοντες, ἀνταλλάσσοντες ὑπαινιγμούς διὰ τῶν βλεμμάτων καὶ τοὺς δακτύλους αὐτῶν ἐπὶ τῶν μετώπων κτυπῶντες. Πρὸς δὲ ἐπιθυροῖς νὰ καταλάβωσι τὸ πυροβόλον αὐτοῦ καὶ ἐμποδίσωσιν οὕτω τὸν γέροντα ἀπὸ τοῦ νὰ διαπράξῃ κακόν. Ἀλλ' εὐθὺς ὡς τοῦτο ἐλέγχθη ὁ σπουδαιοφανὴς καὶ τρίγωνον πῖλον φέρων ἀνὴρ ἀπεσύρθη μετὰ τινος σπουδῆς. Ἐν τῇ κρίσει αὐτῇ στιγμήν γυνὴ ζωηρὰ καὶ χαρίεσσα συνωθεῖτο διὰ μέσου τοῦ πλῆθους ἵνα ἴδῃ τὸν πολὺν ἀνδρα. Εἰς

τὴν ἀγκάλην ἐκράτει παιδίον εὐσαρκον, ὅπερ, ἐκφοβισθὲν ἐκ τῶν βλεμμάτων αὐτοῦ, ἤρξατο κρᾶζον. «Σιωπὴ Ρίπ, ἐφώνησεν αὕτη, σιωπὴ ἀνόητο, ὁ γέρον δὲν θὰ σε κακοποιήσῃ». Τὸ ὄνομα τοῦ παιδός, τὸ ὕφος τῆς μητρὸς, ὁ τόνος τῆς φωνῆς αὐτῆς, πάντα ἐξήγειραν σειρὰν ἀναμνήσεων ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ. «Ὅποιον εἶναι τὸ ὄνομα σου καλὴ μου γυναῖκα;» ἠρώτησεν οὗτος.

«Ἰουδιθ Γκαρτενιέρ.»

«Τὸ δὲ πατρικόν σου ὄνομα;»

«Ἦ ὁ ταλαίπωρος ὀνομάζετο Ρίπ Βὰν Γουίγκλ, ἀλλ' εἶναι εἴκοσιν ἔτη ἀφότου ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ σπῆτι μὲ τὸ πυροβόλον του καὶ οὐδέποτε πλέον ἠκούσθη τι περὶ αὐτοῦ· ὁ σκύλος αὐτοῦ ἐπέστρεψε μόνος, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἤξεύρει ἂν νυτοκτόνησεν ἢ ἂν τὸν 'πῆραν οἱ Ἰνδοί. Ἐγὼ ἤμουν τότε μικρὸ κορίτσι».

Ἦδη, μία μόνη ἐρώτησις ἐναπελείπετο τῷ Ρίπ, ἦν ἀπήτεινε διὰ φωνῆς τραυλιζούσης;

«Ποῦ εἶναι ἡ μητέρα σου;»

«Ἦ καὶ αὕτη ἀπέθανεν ὀλίγον καιρὸν κατόπιν ἀπ' αὐτὰ· μιά 'μέρα θύμωσε μὲ ἕναν ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ὀδεμπόρους τῆς Νέας Ἀγγλίας, ἔσπασε λοιπὸν μιά φλέβα τῆς καὶ ἀπέθανεν».

Ἐπὶ τῇ πληροφορίᾳ ταύτῃ ἀνέλαμψε τουλάχιστον μικρὰ ἀκτίς παρηγορίας. Ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ κρατηθῇ περισσότερον. Ἠρπασε τὴν θυγατέρα αὐτοῦ μετὰ τοῦ παιδός ἐπὶ τῆς ἀγκάλης.

«Εἶμαι πατέρας σου!» ἐφώνησεν, «Νέος Ρίπ Βὰν Γουίγκλ ποτὲ — γέρον Ρίπ Βὰν Γουίγκλ τῶρα! Δὲν γνωρίζεις κανεὶς τὸν Ρίπ Βὰν Γουίγκλ;»

Πάντες ἵσταντο ἐκθαμβοί, μέχρις οὗ γραια, κλονιζομένη διὰ μέσου τοῦ πλῆθους, θέτει τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτῆς καὶ, παρατηρήσασα κάτωθεν ταύτης πρὸς στιγμήν τὸ πρόσωπον ἐκείνου, ἐφώνησεν: «Εἶναι ὁ Ρίπ, ἔτσι μὲ φαίνεται, αὐτὸς εἶναι! Καλῶς μᾶς ἦλθες πάλιν παλαιᾶ γείτονα. Μὰ ποῦ ἦσο κατὰ τὸ διάστημα τῶν εἴκοσι τούτων ἐτῶν;»

Ὁ Ρίπ ἀφηγήθη πάραυτα τὰ πάντα, καθόσον ὀλόκληρον τὸ διάστημα τῶν εἴκοσιν ἐτῶν παρῆλθε δι' αὐτὸν ὡς μία μόνη νύξ· οἱ γείτονες ἐθαύμαζον, ἀκούοντες ταῦτα· τινὲς ἐνευον πρὸς ἀλλήλους καὶ ἠγγίζον διὰ τῆς γλώσσης αὐτῶν τὰς παρειάς· ὁ δὲ ἀγέρωχος ἀνὴρ, ὁ τὸν τρίγωνον φέρων πῖλον, ὅστις, τοῦ τρόμου δισσκεδασθέντος ἐπανῆλθεν εἰς τὸ πεδίον, ἐποίητο μορφασμούς διὰ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ ἐκίνει τὴν κεφαλὴν, ὅτε γενικὴ ἐπῆλθε κίνησις τῶν κεφαλῶν ἐν τῇ ὀμηγύρει.

(Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τῶν τοῦ Washington Irving).

ΟΛΓΑ ΛΑΖΑΡΙΑΟΥ.

κλήματα εἶνε ἀπολύτως ἀσινῆ, οὐδὲν δὲ ἐπὶ τῶν ριζῶν αὐτῶν ἀπαντῆ ἴχνος ξηροφυλλίας.

Βεβαίως δέον νὰ ληθῆ ἔνταῦθα ὑπ' ὄψει ἡ ἑκτακτος ξηραδία καὶ θερμοκρασία, ἃς ἐσχάτως ὑπέστημεν. Ἡ ξηροφυλλία εἶρε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εὐνοϊκὰς περιστάσεις ἐκτάκτου ἀναπτύξεως, ἡ δὲ ἀμπέλως σκληρῶς ὑπὸ τῆς ξηραδίας ἐδοκιμάσθη. Αἱ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος παρατηρούμεναι ἐπουλώσεις τῶν ριζῶν δὲν ἐόχηματίσθησαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐλλείψει ὑγρασίας, βέβαιον δὲ εἶνε ὅτι τὰ περὶ ὧν ὠμίλησα ἀνωτέρω κεντήματα θὰ παρήρχοντο ἀπαρατήρητα εἰς σύνθετος γεωργικὸν ἔτος.

Ἐν συνόψει, προκειμένου περὶ τῶν ἐμῶν πειραμάτων, ἀδύνατον ἦτο νὰ ὑπάρξῃ ἔτος πράγματι δυσμενέστερον τοῦ λήγοντος· καὶ αὐτὴ ἡ ἀμερικανικὴ ἀμπέλως κατεστράφη ὑπὸ τῆς ξηροφυλλίας προσδληθεῖσα· ἀλλ' ἡ ὑπ' ἐμοῦ θεραπευομένη ἀμπέλως, οὐ μόνον οὐδόλως ὑπέφερον, ἀλλὰ καὶ νέαν ἀνέλαβε ῥώμην, ἥτις δέον νὰ ἐμπνεύσῃ πᾶσαν ἐμπιστοσύνην. . . .

Ἀναμένοντες τὴν ἐπὶ τῇ βάσει νέων δοκιμῶν ἐπὶ τῆς θεραπευτικῆς τῆς ξηροφυλλίας τῆς ἀμπέλου μεθόδου τοῦ κ. de Mély ὀριστικὴν τοῦ ζητήματος τοῦτου λύσιν, κλείομεν τὴν παρούσαν εὐχόμενοι τῷ ἰδρυτῇ αὐτῆς ταχεῖαν καὶ πλήρη ἱκανοποίησιν τῶν εὐγενῶν αὐτοῦ ἀγώνων καὶ πόθων.

ΧΡΟΝΙΚΑ — Τὸ ἐνίκαιον Συνέδριον τοῦ διεθνῆς γεωδαιτικού Συνδέσμου (Association géodésique internationale) ἐγένετο κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐσχάτως ἐν Γενεύῃ. Ἀντιπρόσωποι τῆς Γαλλίας ἐν αὐτῷ ἦσαν οἱ κ.κ. Faye, μέλος τοῦ Ἰνστιτούτου καὶ πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου, Tisserand, διευθυντὴς τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου τῶν Παρισίων, καὶ Ch. Lallemant, ἀρχιμηχανικὸς τῶν μεταλλείων.

Ο κ. Richard, σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας καὶ πρόεδρος τοῦ τμήματος τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, προσεφώνησε τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου, ὑπομνηστικῶς αὐτοῖ ὅτι ἐν τῇ συναγωγῇ ἅπαντων τῶν κρατῶν ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ προόδῳ ἡ Ἑλβετία διαβλέπει τὸ ἀσφαλέστερον ἐγγύγιον τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς, ὃ δὲ κ. Faye ἀπαντῶν εἰς ταῦτα ἐνεκωμίας τοὺς κατὰ τὰ τελευταῖα ἀποθανόντας σοφοὺς τῆς Γενεύης.

Μεταξὺ δὲ τῶν εἰς τὸ Συνέδριον γενομένων σπουδαιότερων ἀνακοινώσεων, δέον ν' ἀναγραφῆ ἡ σχετικὴ πρὸς τὴν μικρὰν περιοδικὴν μετᾶστασιν τῆς θέσεως τῶν πόλων τοῦ γήινου ἄξονος, ἥτις ἐσχάτως διεπιστώθη. Ἐπὶ τούταις ἐξελέγη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ.κ. Tisserand, Fierster, διευθυντοῦ τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου τοῦ Βερολίνου, καὶ Schiaparelli, διευθυντοῦ τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου τοῦ Μιλάνου, πρὸς σύνταξιν προγράμματος διαρκῶν παρατηρήσεων τοῦ φαινομένου τούτου εἰς διάφορα σημεῖα τῆς γήινης ἐπιφανείας.

Τὸ προσεχὲς Συνέδριον γενήσεται ἐν Αὐστρίᾳ τῷ 1894.

Σπουδαῖον βήμα πρὸς εἰσαγωγὴν τοῦ μετακτοῦ συστήματος ἀγὰρ τοῦ πολυσυνδέτου ἀγγλικοῦ ἐγένετο ἐσχάτως ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτεῖαις. Κατὰ τὸ ἐν Σικάγῳ γινόμενον Συνέδριον τῶν μηχανικῶν κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα, ὁ διευθυντὴς τῆς ὑδρογραφικῆς καὶ γεωλογικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ ἐπιμελητὴς τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν ἐν Βασίλειον κ. Men-denhall, ἀνήγγειλεν ὅτι τὸ μέτρον καὶ τὸ χιλιογράμμον ἐγένετο δεκτὰ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ὡς μεμελιώδεις μονάδες,

ὅτι δὲ αἱ ἐν χρήσει μονάδες ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτεῖαις, ἡ ἄρα καὶ ἡ ἀγγλικὴ λίβρα (λίτρα), ὀρισθήσονται ἐν συναρτήσει τῶν θεμελιωδῶν τούτων μονάδων.

Τὸ δεκαδικὸν σύστημα ἐγένετο δεκτὸν ἀγὰρ τοῦ ἀγγλικοῦ καὶ ἐν τῇ φαρμακικῇ.

Η. Γ. ΒΑΣΣΑΜΑΚΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἐπικειμένης τῆς ἐπαναλήψεως τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐργασιῶν, ὁ ἀνταγωνισμὸς τῶν ἐν Ἑλλάδι κομμάτων χωρεῖ ἐπιτεινόμενος ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ, προαγγέλων οὕτω τὴν σφοδρότητα τοῦ ἀπὸ τῆς προσεχοῦς τετάρτης ἀρχομένου ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ἀγώνος. — Ἀτυχῶς ὁ ἀνταγωνισμὸς οὗτος ἐξακολουθεῖ πλεῖστον ἀφορῶν εἰς τὴν ἐξωσιν τῶν νῦν κυβερνητῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἢ εἰς τὴν κατάρτησιν τῶν συμφυρωτάτων τῷ κράτει κατὰ τὰς ἐνεστώσας ἡμερῶν περιστάσεις ἀρχῶν· διότι, ἂν ἄλλως εἶχε τὸ πρᾶγμα, δὲν θὰ ἐδλέπομεν καὶ τὰς πολεμιώτατα πρὸς ἀλλήλας διακειμένας μερίδας τῆς ἀντιπολιτεύσεως συννδιπιδμένας πρὸς ἐπίτευξιν ἐνὸς μόνου σκοποῦ, τῆς ἐκ παντὸς τρόπου διακωλύσεως τῆς παρουσίας κυβερνήσεως ἀπὸ τῆς διεκπερατώσεως τοῦ ὑπ' αὐτῆς ἐπιχειρηθέντος ἔργου τῆς διακανονίσεως τῶν οικονομικῶν τοῦ κράτους, καὶ τούτου ἕνεκα ἀνευ περαιτέρω ἐρεύνης καὶ ἀνεπιφυλάκτως καταγγελλούσας ὡς οἰκτρὰν ματαιοπονίαν καὶ μόνον δεινώσιν τῆς καταστάσεως δυναμένην νὰ ἐπενέγκῃ πᾶσαν διακανόνισιν ἢ ὑπ' αὐτῶν γεννηομένην. — Ὁ δὲ κεραιστὸν, αἱ τὰς ἀρχὰς τῶν ἀντιπολιτευτικῶν τούτων μερίδων ἐμμενεύουσαι ἐφημερίδες δὲν ἀποκρύπτουσιν ὅτι, εἴ ποτε τὰ κόμματα ταῦτα κατελάμβανον τὴν ἀρχὴν, πρῶτον αὐτῶν ἔργον θὰ εἶχον τὴν ἐπίσημον κήρυξιν τῆς χρεωκοπίας, εἰς τὴν σημαίαν τῆς ὁποίας οἱ ἄγεται πάντων τῶν ἐκτὸς τῆς ἀρχῆς κομμάτων προσήλθον, μὴδ' αὐτοῦ τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἐξαιρουμένου. — Μόνος οὗτος τῶς ἐκ τῶν ἀντιπολιτευομένων ἐφαίνετο ἐμμένον ἐν τῷ δόγματι τῆς διατηρήσεως τῆς ἀκεραιότητος τῆς οἰκονομικῆς τιμῆς τοῦ κράτους, ἀλλ' ἰδοὺ νῦν καὶ οὗτος, ζαλιστὰς μετὰ οὕτω μακρὰν καὶ πονηρὰν σιγὴν, ἀπεδείχθη φανερὰ ἀποκηρύξας τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπαρκείας, λέγων ὅτι ἀδύνατον ἀπολύτως τῇ χώρᾳ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς οικονομικὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς. — Ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς ταύτης ἀπογνώσεως περὶ ἐντίμου ἀπὸ τῶν πρὸ τοῦδὲν δυσχερειῶν διεξόδου μόνη ἡ ὑπὸ τὸν κ. Σωτηρόπουλον κυβερνήσις, ἔχουσα καὶ τὴν κήρυξιν ὑποστήριξιν τοῦ βασιλέως, διατηρεῖ τὸ θάρρος καὶ τὴν αἰσιοδοξίαν αὐτῆς περὶ διακανονίσεως τῶν οικονομικῶν τοῦ κράτους ἀνευ τῆς ἀπὸ τῆς χρεωκοπίας ἀτιμώσεως, πρὸς τοῦτο δὲ ἐξακολουθεῖ διαπραγματευομένη μετὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις διατρίβοντος ἀντιπροσώπου τῶν ξένων κεφαλαιούχων καὶ μελετῶσα τὰς ὑπ' αὐτοῦ ὑποβληθείσας αὐτῇ προτάσεις. — Αἱ δια-

πραγματεύσεις αὗται μάλιστα τοσοῦτον φαίνονται προηγμένα, ὥστε τὸ ἡμειπίσιμον τῆς κυβερνήσεως ὄργανον, ἄραν τὸν τῶς καλύπτοντα αὐτὰς πέπλον, ἐγνώρισεν ἡμῖν ὅτι πρόκειται περὶ γενικῆς τροπῆς καὶ ἐνοποιήσεως τοῦ δημοσίου χρέους, συνεπαγομένης σπουδαίαν ἀνακούφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους, περὶ διακανονίσεως τῆς νομισματικῆς κυκλοφορίας διὰ τῆς ἐπιρρώσεως τοῦ πιστωτικοῦ ὄργανισμοῦ τῆς χώρας καὶ περὶ βαθμιαίας ἄρσεως τῆς ἀναγκαστικῆς, βάσιν πάντων τούτων ἐχόντων τὴν ἔγκρισιν τοῦ ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἐλεύσεως αὐτῆς διομοιογενήσεως δανείου τῆς κεφαλαιώσεως τῶν τόκων, τοῦ ὁποίου τὸ ἐκδοθὲν μέρος θὰ περιλαμβάνετο ἐν τῷ συνόλῳ τῶν ἐνοποιηθησομένων χρεῶν, παρασχὼν ἅμα τὴν σπουδαίαν πληροψορίαν, ὅτι αἱ μέχρι τοῦδε διεξαχθεῖσαι διαπραγματεύσεις ἐπίνεγκον τὴν κατ' ἀρχὴν συνεννόσιν. — Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ περὶ οὗ λόγος σχεδίου μαρτυροῦσιν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἡμιμέτρων, δυναμένων μὲν νὰ ἐπενέγκωσι προσωρινὴν τινα βελτιώσιν τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως, κυφορούντων ὅμως εἰς τὸ μέλλον ἐπακόλουθα πολλῶν τῶν ὑφισταμένων νῦν δυσχερειῶν δεινότερα, ἀλλ' οὐδὲ περὶ ἀσφαλούς μὲν διακανονίσεως τῶν οικονομικῶν τοῦ κράτους, τοιαύτης ὅμως, ὥστε νὰ τιτρώσκῃ τὴν οἰκονομικὴν τιμὴν τῆς χώρας ἢ ν' ἀκρωτηριάξῃ τὴν πολιτικὴν αὐτῆς ἀκεραιότητα ἢ καὶ νὰ διακωλύῃ τὴν εἰς τὸ ἐξῆς ἀνάπτυξιν τοῦ ἔθνους κατὰ τὰς ἠθικὰς καὶ πολιτικὰς αὐτοῦ ἀνάγκας, ὅτι δὲ τούναντίον τὸ ὑπουργεῖον Σωτηροπούλου παρεσκεύασε πρόγραμμα, οὐ ἢ ἐφαρμογὴ θὰ ἐπέφερε μὲν τὴν πλήρη καὶ ὀριστικὴν τοῦ κράτους οἰκονομικὴν παλινόρθωσιν, θὰ ἦτο δὲ ἀπληλαγμένη πάντων ἐκείνων τῶν ἀτόπων, ἅτινα, τὴν οἰκονομικὴν τιμὴν ἢ τὴν πολιτικὴν ἀκεραιότητα ἢ τὸ μέλλον τοῦ βασιλείου ἀπειλοῦντα, ἀποτελοῦσι τὴν βάσιν τῶν προγραμμάτων τῶν ἐκτὸς τῆς ἀρχῆς πολιτικῶν μερίδων. — Ἀτυχῶς ὅμως τὰ προσόντα ταῦτα οὐδαμῶς μεταβάλλουσι τὴν ἀπέναντι τοῦ ὑπουργείου στάσιν τῶν ἡγετῶν τῆς πολυσχιδοῦς ἀντιπολιτεύσεως ἐμμενόντων πεισματωδῶς ἐν τῷ ἀδιαλλάκτῳ αὐτῶν πολέμῳ πρὸς τὴν κυβερνήσιν καὶ διὰ παντὸς μέσου πειρωμένων νὰ ἐξουδετερώσωσι τὴν ἐνδεχομένην ἐπὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους καὶ ἐπὶ τοῦ δημοσίου πνεύματος ἐπίδρασιν τῆς ὑπὸ τοῦ Στέμματος ἐκφρασθείσης καὶ ἐπιστημότερον ἐτι ἐν τῷ ἐναρκτηρίῳ λόγῳ τῆς προσεχοῦς τετάρτης ἐκφρασθησομένης γνώμης περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς νομοθετικῆς κωλύσεως τοῦ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως διὰ βασιλικοῦ διατάγματος διομοιογενήσεως δανείου τῆς κεφαλαιώσεως καὶ τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ ὑπουργείου εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος αὐτοῦ, εἰ τοῦτο, ὑποβαλλόμενον εἰς τὸν ἐλεγχον τῆς Βουλῆς, ἐκρίνετο ἀνταποκρινόμενον εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν ἐνεστώσων περιστάσεων. — Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος πολιτευτῶν ἐξαντλοῦσι πάντα τὰ ἀποταμιεύματα τῆς περὶ τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν δημοκοπικῆς λογοκοπίας αὐτῶν καὶ οὐ παύουσι κηρύττοντα ὅτι ἐπιβούλοι προθέσεις ἀπειλοῦσι τὸ κοινοβουλευτικὸν πολιτεῖμα τοῦ τόπου, ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ κωφεύσῃ πρὸς πᾶσαν εἰδήσιν, καὶ ἂν

ἐτι προδύλωσ τὰ ἄριστα εἰρηγῆται, καὶ, μηδὲν ἄλλο ἐξετάζουσα, ν' ἀπελάσῃ παρακρήμα τοὺς ἐναγεῖς, οἵτινες ἀνευ ἐπαρκῶν κοινοβουλευτικῶν τίτλων ἐτόλμησαν νὰ μελετήσωσιν ἐμβριθέστερον τὰς ἐνεστώσας τοῦ τόπου ἀνάγκας, νυτύχησαν νὰ συνεννοηθῶσι κατ' ἀρχὴν μετὰ τῶν πιστωτῶν τοῦ κράτους περὶ ἀσφαλούς καὶ ἐντίμου οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως, ἐτόλμησαν νὰ ἐλπίσωσιν ὅτι παρεσκεύασαν σπουδαῖον σχέδιον τῆς ἀνορθώσεως ταύτης καὶ ἐπὶ τέλους ἔσχον τὸ ἐγκληματικὸν θάρρος νὰ πιστεύσωσιν ὅτι οἱ τοῦ ἔθνους ἀντιπρόσωποι ἠδύναντο νὰ ἐξετάσωσι τὸ σχέδιον τοῦτο καὶ ἢ νὰ καταδείξωσι τὰ πλημμελεῖα αὐτοῦ ἢ νὰ παρῶσιν τὰς ψήφους αὐτῶν πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτοῦ καὶ σωτηρίαν τοῦ τόπου. — Ἐν τῇ τοιαύτῃ στάσει διαπρέπει ἰδίᾳ ὁ κ. Τρεκούπης, κατώτερος ἑαυτοῦ δεικνύμενος καὶ εἰς τοσοῦτον παραδύρατος ἐπὶ τῶν θελήτων τῆς ἀρχῆς, ὥστε νὰ διαγράψῃ ἑαυτῶν ἐν τῇ ἐπαναλαμβάνουσῃ τὰς ἐργασίας αὐτῆς Βουλῇ ὁδὸν ἐναντίαν ὅλως τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἀρχῶν περὶ τῆς προεπούσης ἐν τῷ οἰκονομικῷ ζητήματι πολιτικῆς τῶν κομμάτων. — Οὕτω, λησμονῶν τὰ ἴδια κηρύγματα περὶ ἀποκλεισμοῦ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος ἀπὸ τοῦ κομματικοῦ ἀνταγωνισμοῦ, ἐννοεῖ νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ τῇ κυβερνήσει νὰ ἐκθέσῃ πρὸς τῆς Βουλῆς τὸ πρόγραμμα αὐτῆς, ὅπερ, φαίνεται, φοβεῖται ὅτι δύναται νὰ πορίσῃ αὐτῇ τὴν ἐπιδοκιμασίαν καὶ ὑποστήριξιν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ, εἰς ζήτημα ἐμπιστοσύνης προάγων τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου, ν' ἀναγκάσῃ αὐτὴν νὰ καταλίπῃ τὴν ἀρχὴν, ὅτε θὰ ἐπετρέπετο αὐτῷ νὰ ἐκμεταλλεῖται τὴν ἐργασίαν τῶν νῦν ὑπουργῶν, ὧν τὸ πρόγραμμα ἐν τισὶ σημείοις ἤρξατο κατὰ τὸ φαινόμενον ὑιοθετῶν καὶ ὅτι οἰκείον κηρύττων. — Ἐννοεῖ δηλαδὴ διὰ νέων ὑπουργικῶν κρίσεων νὰ δεινώσῃ ἐτι μᾶλλον τὴν ὑπὸ τῆς ἀποτυχίας τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς αὐτοῦ εἰς τὴν ἐνεστώσαν δεινότητα προαχθεῖσαν κατάστασιν, ἐννοεῖ, ἐκμεταλλεζόμενος ἐτι τὰς ψήφους, ἃς ἔδωκεν αὐτῷ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐπὶ τῇ ψευθεσίᾳ ἐλπίδι τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀποτροπῆς τῆς ἐνδοκησίας ἢ ἢν κρίσεως, νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀπολύτως δεσπότης τῶν τυχῶν τῆς χώρας, ἐννοεῖ βίᾳ νὰ κατακτήσῃ τὸ μονοπώλιον τῆς ἀρχῆς, οὐδαμῶς φροντίζων, εἰ αἱ σήμεριαι αὐτοῦ ἰδέαι, ἐναντίαι ὅλως κατ' οὐσίαν τῶν ἐν τῷ ἐκλογικῷ αὐτοῦ προγράμματι τῆς 3ης μαίτου ἀναγεγραμμένων, ἐπιδοκιμάζονται ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὑπὲρ τῶν συνταγματικῶν δὲ δικαιωμάτων τοῦ ὁποίου, ὡς δῆθεν ἀπειλουμένων, λέγει ὅτι ἀμύνεται. — Ἀλλ' ἐλπίζομεν ὅτι ὑπὸ τῆς αὐτῆς φιλαρχίας δὲν ἐμφοροῦνται καὶ πάντα τὰ μέλη τῆς μεγάλης μερίδος τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἥτις μὴ μὲν γνώμῃ καὶ καρδίᾳ ὑποστήριξε τὸν ἡγέτην αὐτῆς, ἐφ' ὅσον οὗτος ἐφαίνετο ἐργαζόμενος συναρῶν τῇ ἐντολῇ, ἢν παρὰ τῶν ἐκλογῶν αὐτῶν ἔλαβον, ὅτε ἐπέμφθησαν, ἵνα ἐκπροσωπήσωσιν αὐτοὺς ἐν τῇ νομοθετικῇ τοῦ κράτους ἐργασίᾳ, ἀλλ' ἡ ὁποία δὲν δύναται ἀνευ ὀλεθρίας καὶ ἀληθῶς ἀντισυνταγματικῆς ἀνακολουθίας νὰ παράσῃ τὴν συνδρομὴν αὐτῆς εἰς διάπραξιν τῶν ἐναντίων ἢ ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτῶν ὄριζεν. — Ἐπειτὰ οὐδὲν βεβαίον τὸν πρῶτον πρωτοῦν ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐν τῇ ἐκλογῇ τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς νίκης αὐτοῦ θὰ ἦτο ἡ ἀμεσο-

πρόσκλησις αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν. Τούναντίον ἐκ τῆς ἐπιδοκιμασίας, δι' ἧς τὸ Στέμμα περιβάλλει τὰ μέτρα, τὰ τε συντελεσθέντα καὶ τὰ μελετώμενα τῆς ἐνεστώσης κυβερνήσεως, πιθανώτερον φαίνεται ὅτι, ἐν ἡ περιπτώσει ἀποδειχθῆ ἀδύνατος ἢ μετὰ τῆς παρούσης Βουλῆς συνεργασία τῆς κυβερνήσεως, ἢ ταύτη θὰ παρεῖχτο ἢ διὰ λύσει ἢ θὰ συνεκροτεῖτο ὑπηρεσιακὸν ὑπουργεῖον πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν, αἵτινες, γινόμεναι ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἀπὸ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς τελευταίας ἀπὸ τῆς ἀρχῆς φυγῆς τοῦ κ. Τρικούπη ἐντυπώσεως, ἀμφίβολον εἶναι ὅτι θὰ παρεῖχον αὐτῷ ἀποτέλεσμα ἀνάλογον τοῦ τῆς 3ης μαΐου. — Ἐλπίζωμεν ἐν τούτοις ὅτι οἱ συνετώτεροι τῶν ὁπαδῶν αὐτοῦ δὲν θ' ἀκολουθήσωσι τῷ ἀρχηγῷ αὐτῶν ἐν τῇ πολλαχῶς πλημμελεῖ ταύτη πολιτικῇ αὐτοῦ.

Τῇ παρελθούσῃ παρασκευῇ ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἡ πρώτη σύνοδος τῆς ἐβδόμης βουλευτικῆς περιόδου τῆς Σοβράνιε, ὁ ἡγεμονικὸς δὲ λόγος, δι' οὗ ἐκπρόχθη ἡ ἐναρξίς, φαίνεται διὰ τῆς ψυχρότητος, ἥτις διαπνέει αὐτὸν ὅλον, μάλιστα δὲ τὴν φράσιν «μετ' εὐαρεσκείας βλέπω ὅτι ὁ ἀγαπητὸς μου λαὸς πάλιν ἐπέδειξε τὴν πρὸς τὴν κυβερνήσιν μου ἐμπιστοσύνην αὐτοῦ», κυρῶν μᾶλλον ἢ ἀναιρῶν τὰ μετ' ἐπιτάσεως παρὰ πάσας τὰς ἡμιεπισήμους διαψεύσεις θρυλλούμενα πάντοτε, ὅτι ὁ ἡγεμὼν βαρέως φέρει τὴν ἐν τῇ ἀρχῇ παρουσίαν τοῦ κ. Σταμπούλωφ, ἅτε διὰ μὲν τὸ αὐταρχικὸν αὐτοῦ τιτρώσκοντος καθ' ἐκάστην τὸ ἡγεμονικὸν γόητρον, διὰ δὲ τῆς θρασείας ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς αὐτοῦ πολιτικῆς ἐξωτεριῶς μὲν δυσχεραίνοντος τὴν θέσιν αὐτοῦ καὶ εἰς τὰς ἑλληνικὰς καλλένδας πάντοτε ἀναβάλλοντος τὴν νομ. μοιοῖσιν αὐτῆς, ἐσωτερικῶς δὲ καὶ διακυβεύοντος αὐτήν. — Ὅταν μάλιστα ἀναλογισθῶμεν ὅτι ἡ αἰσθητοτάτη αὕτη ἔλλειψις τῆς θερμότητος, ἥτις ἐχαρακτήριζε τοὺς προτέρους ἡγεμονικοὺς λόγους, ὀφείλεται πάντως εἰς τὰς διορθώσεις, ἃς ὁ πρίγκιψ Φερδινάνδος ἐπένεγκεν ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Σταμπούλωφ ὑποβληθέντος αὐτῷ πρότερον σχεδίου τοῦ λόγου, ὅστις, ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ κατὰ τὰ συνταγματικὰ ἔθιμα συντασσόμενος, δὲν ἠδύνατο φυσικῶς νὰ εἶνε οἰκοθεν εἰς τοιαύτην ψυχρότητα ἐμβεβαπτισμένος, πειθόμεθα ἔτι μᾶλλον περὶ τῆς ὀρθότητος τοῦ συμπέρασματος, ὅπερ συνηγάγομεν ἐκ τῆς συνεντεύξεως, ἣν ἀρτίως ἀντιπρόσωπος εὐρωπαϊκῆς ἐφημερίδος ἔσχε πρὸς τὸν κ. Σταμπούλωφ, ἀντὶ παντός ἄλλου ἀρκεσθέντα νὰ διελῶσθαι ὅτι ἀγνοεῖ μὲν εἰ ὁ ἡγεμὼν δυσμενῶς διάκειται πρὸς αὐτόν, ἀν τοῦτο ὅμως συμβαίνει, μόνον τὸ συμφέρον αὐτοῦ θὰ ἐβλάπτεν, αὐτοῦ (τοῦ κ. Σταμπούλωφ) μηδέποτε θηρεύσαντος τὴν ἡγεμονικὴν εὐνοίαν. — Οὐχ ἥττον ἢ περαιτέρω τῶν νομοθετικῶν ἐργασιῶν πορεία καὶ ἡ στάσις τῆς κυβερνήσεως ἀπέναντι τῆς ἀντιπολιτευσεως θὰ παράσχη ἡμῖν πιθανῶς στοιχεῖα ἀσφαλές τερας ἐκτιμήσεως τῆς θέσεως τοῦ βουλγάρου πρωθυπουργοῦ, καθ' οὗ ἤρξαντο αὐθις ἐπιτιθέμενοι καὶ οἱ Ζαγκωφίζοντες, διὰ τοῦ τελευταίου αὐτῶν κηρύγματος διαχωρίζοντες τὸν κατ' αὐτοῦ πόλεμον ἀπὸ τῆς στάσεως αὐτῶν ἀπέναντι τοῦ πρίγκιπος Φερδινάνδου, πρὸς δὲ νῦν διαλλακτικώτερον ἔχουσιν, ὅπερ ἴσως ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ ὑποπτεύσωμεν τροπὴν τινα

σχετικὴν καὶ ἐν τῇ ρωσικῇ πολιτικῇ, ἥτις θὰ ἠδύνατο νὰ προέκυπτεν ἐκ τῆς συντελουμένης αὐστρου-ρωσικῆς προσεγγίσεως.

Καίτοι ἡ διομολογηθεῖσα ἤδη αὐστρουσερβικὴ ἐμπορικὴ σύμβασις ἦν ἱκανὰς τῶν ἀφορμῶν, ἐξ ὧν τέως προέκυπτον αἱ ἀδιάλειπτοι ἐκεῖναι ἀντεγκλίσεις τῆς δημοσιογραφίας καὶ τῶν κυβερνήσεων τῶν δύο ὁμόρων κρατῶν, αἱ αὐστρουσερβικαὶ σχέσεις αὐθις φαίνονται διερχόμεναι νέαν περίοδον δοκιμασίας. — Ἡ δοκιμασία αὕτη εἶναι τόσῳ κρισιμώτερα τῶν προτέρων, ὅσῳ προέρχεται, οὐκέτι ἐκ τῆς συγκρούσεως τῶν αὐστρουσερβικῶν οικονομικῶν συμφερόντων, ἀτινα ἐπὶ τέλους ἔτυχον διακανονίσσεως τινος, τῆς Αὐστρουγγαρίας κατανοήσεως ὅτι παρῆλθεν ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἠδύνατο νὰ ἐκμεταλλεῖται ἐμπορικῶς τὰς περὶ αὐτὴν βαλκανικὰς χώρας, ἀλλὰ πηγὴν αὐτῆς ἔχει τὴν ἐξέγερσιν τοῦ ἐθνικοῦ ἐν Σερβίᾳ φρονήματος ὑπὲρ ὁμοφύλων πληθυσμῶν, παρὰ τὰς πρότινων ἐτῶν θεραπευθείσας ἐν Βελιγραδίᾳ ἐλπίδας περιελθόντων καὶ διατελούντων ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν πτερυγῶν τῶν καισαροβασιλικῶν ἀετῶν. — Ἡ ὑφαρπαγὴ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος σερβικῶν πληθυσμῶν, μικροτάτη ἀπογοήτευσιν ἐμβαλοῦσα τῷ σερβικῷ σωβινισμῷ, οὐδέποτε ἐπαύσατο ἐξεγείρουσα πατριωτικοὺς ἐπανορθώσεως πόθους παρὰ ταῖς ριζοσπαστικαῖς μάλιστα τάξεσι τῆς Σερβίας· ἀλλ' ἡ δεξιότης τοῦ βασιλέως Μιλάνου καὶ ἡ μακρὰν τῆς ἀρχῆς διατήρησις τῆς ὀνομασθείσης πολιτικῆς μερίδος ἀπέτρεπον τὴν τραυτέραν ἐκδήλωσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος πόθων καὶ διετήρουν ἀμονικὰς τὰς πρὸς τὴν δυαδικὴν μοναρχίαν σχέσεις τοῦ βασιλείου. — Ἐκτοτε ὅμως τὰ πράγματα ριζικῶς μετεβλήθησαν· ὁ βασιλεὺς Μιλάνος, βλέπων ὅτι αἱ περὶ τῆς ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς πολιτικῆς ἀρχαὶ αὐτοῦ δὲν συνάδουσι πρὸς τὰς τάσεις τῆς μεγίστης μοίρας τοῦ ἔθνους, ἔχων δὲ καὶ τοὺς γνωστοὺς οἰκογενειακοὺς λόγους, παρητήθη τὴν ἀρχὴν, καθ' ὅλην δὲ τὴν διάρκειαν τοῦ κράτους τῶν ἀντιβασιλέων ἢ κυβερνήσεων διέμεινεν εἰς χεῖρας τῶν ριζοσπαστικῶν. — Οὗτοι ἀρχῆθεν ἐπωφελήθησαν ἐκ τῆς εὐκαιρίας πρὸς ἐκδήλωσιν τῶν πρὸς τὴν συμφεροντοσκοπιὴν πολιτικῶν τῶν ἐν Βιέννῃ καὶ Πέστη αἰσθημάτων αὐτῶν· ἀλλ' αἱ ἀδιόκοποι ἐσωτερικαὶ περιπέτεια καὶ οἱ περισπασμοί, ὧν πηγὴ καθ' ὅλον τὸν μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ νεαροῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου εὐτόλμου ἀνακηρύξεως τῆς ἰδίας ἐνδηκτικότητος χρόνον ἐγένοντο αἱ ἐριδες τῶν γονέων αὐτοῦ, τὴν ἐκδήλωσιν ταύτην περιώρισαν εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων τῶν δύο κρατῶν· οὗτω δὲ μόνον νῦν, ὅτε μετὰ τὴν ἀπέλασιν τῶν τε ἀντιβασιλέων καὶ τῶν πραξικοπηματικῶς ὑπ' αὐτῶν κληθέντων ἐπ' ὀλίγον χρόνον ἐπὶ τὴν ἀρχὴν φιλελευθέρων καὶ τὴν διὰ τῆς συνδιαλλαγῆς τῶν πρώην βασιλέων ἄρσιν τῶν ἀπὸ τῶν ἐρίδων αὐτῶν ἐσωτερικῶν περισπασμῶν οἱ ριζοσπαστικοὶ ἀπόλυτοι σχεδὸν κύριοι τῆς καταστάσεως ἐγένοντο, τῆς κυβερνήσεως δὲ τοῦ κ. Λόκιτς μὴ καθορθούσης, φαίνεται, νὰ κρατῆ τοὺς ὁπαδοὺς αὐτῆς ἐν τῇ προσηκούσῃ ἀπέναντι τοῦ ὁμόρου κράτους νομιμοφροσύνη, αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος σωβινιστικαὶ ὑπὲρ τῶν ὑπὸ τὸ καισαροβασιλικὸν σκῆπτρον Σέρβων τάσεις προέκυψαν μᾶλλον ἀπροκάλυπτοι καὶ σφοδρότεροι. — Οὕτως ὁ βασι-

λεὺς Ἀλεξάνδρος κατὰ τὴν πρόσφατον διὰ τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ κράτους περιοδείαν αὐτοῦ ἀντελήφθη πολλαχοῦ τῶν πόθων καὶ τῆς δυσθυμίας τοῦ σερβικοῦ ἔθνους καὶ διήλθεν ἀνευ ἐκφράσεως τινος ἀποδοκιμασίας δι' ἀψίδων, ἐφ' ὧν γράμμασι μεγάλους ἀνεγέγραπτο ἢ εἰς τὴν δεῖνα ὑπὸ τὴν Αὐστρίαν ἐπαρχίαν ἄγουσα, οὕτως ἀλλὰ ἀλλαχοῦ διαδηλώσεις καὶ ἀπόπειραι ὑποκινήσεως ἐπὶ ἡλθον. — Ἐννοεῖται ὅτι ταῦτα πάντα μετὰ μεγάλης δυσαρδεκείας προσεῖδον οἱ ἐν Βιέννῃ καὶ εἰς τὰς δεούσας παραστάσεις προέβδαν παρὰ τῇ κυβερνήσει τοῦ Βελιγραδίου. — Αὕτη ἠρέσθη νὰ χαρακτηρίσῃ τὸ πρᾶγμα ὡς παιδαριώδεις ἀνοσιίας, ἴσως δὲ καὶ ἡ αὐστρουγγρικὴ κυβερνήσις ἐπέσειν ὅτι ὡς τοιοῦτον δέον νὰ ὑπολάβῃ αὐτό. Ἐν τούτοις τὸ ζήτημα, ἀποτελέσαν ἅπαξ τὸ θέμα τῶν ἀντεγκλίσεων τοῦ αὐστρουγγρικοῦ καὶ τοῦ ριζοσπαστικοῦ σερβικοῦ τύπου, ἐξακολουθεῖ ὀξυνόμενον ἐν τῷ πεδίῳ τῆς δημοσιογραφίας, εἰς τὸν ἀγῶνα καταλθόντος ἤδη καὶ τοῦ ρωσικοῦ τύπου, τοῦ Πολίτου δὲ ἰδιῶς ζωηρῶς συνεγοροῦντος ὑπὲρ τοῦ νεαροῦ βασιλέως καὶ φυσικώτατον κηρύττοντος ὅτι οὗτος ἀσπάζεται τὰς ἐθνικὰς ιδέας τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ διὰ τῆς ἐπὶ τῶν σκαφῶν τῆς ρωσικῆς μοίρας ἐπισκέψεως τοῦ κ. Καρνῶ καὶ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν τελευταίων θερμοτάτων φιλοφροντικῶν τηλεγραφημάτων τοῦ αυτοκράτορος Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ προέδρου τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας ἔληξαν αἱ ἔσοται, ὧν ἀφετηρία ἐγένετο ἡ ἐν Τουλῶνι ἀπόδοσις τῆς ἐν Κρονστάδη ἐπισκέψεως. — Ταυτοχρόνως ἀνέσπασαν τὰς ἀγκύρας καὶ τὰ ἐν τῷ ἰταλικῷ λιμένι τῆς Σπετσίας προσωρισμένα ἀγγλικὰ θωρηκτὰ καὶ ἔληγον καὶ αἱ ἀγγλοῖταλκαὶ φιλοφρονήσεις· ἀλλ' ἡ ὁμοίότης τῶν δύο γεγονότων ὡς πρὸς αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ τὰ γεγονότα καὶ ὡς πρὸς τὰ ἐπακόλουθα αὐτῶν μόνον ἐν τῇ ταυτότητι τοῦ χρόνου περιορίζεται. — Καὶ αὐτὰ μὲν καθ' ἑαυτὰ τὰ γεγονότα διαφέρουσιν ἀλλήλων κατὰ τοῦτο, ὅτι τὰ μὲν ρωσικὰ πλοῖα μετὰ δεκαπενθήμερον διαμονὴν κατέλιπον τὴν Τουλῶνα συνεπαγόμενα καὶ κομίζοντα τῇ μεγάλῃ τοῦ Βορρᾶ αυτοκρατορίᾳ τὴν ἀκράδαντον βεβαιότητα ὅτι ἐκεῖ κατὰ τὸ δυτικὸν πέρας τῆς Μεσογείου ὑπάρχει μέγα, ἰσχυρὸν καὶ εὐγενὲς ἔθνος, ὅπερ ὀριστικῶς καὶ οἰκισθελῶς ὅλως ἀπεφάσισε νὰ συνδέσῃ τὴν τύχην αὐτοῦ μετὰ τοῦ ρωσικοῦ πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν κοινῶν συμφερόντων καὶ ἀπόκρουσιν τῶν κοινῶν ἐχθρῶν, τὰ δὲ ἀγγλικά σκάφη, ἀποπέλοντα τοῦ ἰταλικοῦ λιμένος, κατέλιπον τοῖς Ἰταλοῖς τὴν πεποίθησιν, ὅτι μάτην ὅλως ἠλπιδαν ὅτι θὰ κατάρθουν νὰ παρασύρωσι τὴν ἀγγλικὴν πολιτικὴν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ χρησιμεύσῃ αὐτοῖς ὡς ὄργανον ἀντεπιδείξεως πρὸς τὴν ρωσογαλλικὴν συναδέλφωσιν. — Ὡς πρὸς τὰ ἐπακόλουθα δὲ αὐτῶν, εἶνε ὡσαύτως ἀντίθετα τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος δύο γεγονότα. — Παρὰ τῷ γαλλορωσικῷ συνδέσμῳ ὁ τρόπος, μοναδικὸς ὅλως ἐν τῇ ἰστορίᾳ, καθ' ὃν τὸ γαλλικὸν ἔθνος ἐξεδήλωσε τὰς πρὸς τὴν Ρωσίαν συμπαιθείας αὐτοῦ καὶ ἡ ἐξ ἴσου ἐνθουσιώδης ὑποδοχή, ἥς ἡ ἐκδήλωσις αὕτη ἔτυχεν ἐν τῇ ἀχανεῖ αυτοκρατορίᾳ, ἀπὸ τοῦ αὐτοκράτορος πατρῶν τῶν Ρωσῶν μέχρι τοῦ ἐσχάτου πολίτου, ἀποφαίνοντα τὴν συναδέλφωσιν ταύτην σὺνδεσμὸν ἀρρικτον, σὺνδεσμὸν οὐ μόνον τῶν δύο

κυβερνήσεων, ὅπερ θὰ συνδύαιεν, ἀν αὕτη ἠρεῖδετο ἐπὶ γραπτῆς μόνον συνθήκης, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν δύο λαῶν, τῶν ἐξ οἰκείας ὅλως ὀρυκῆς συνδεθέντων, ἐνισχύουσι τὴν γαλλορωσικὴν πολιτικὴν ἐν τῇ ἐνεστώσῃ αὐτῆς φορᾷ, συνισταμένη ὡς πρὸς μὲν τὴν Ρωσίαν εἰς τὴν σύντονον ἐξακολουθησιν τοῦ ἐν πασὶ τοῖς κλάδοις ἀνοργανωτικοῦ ἔργου μετ' ἀγρύπνου ἐπιτηρήσεως τῆς ἐξελιξεως τῶν πραγμάτων, ὡς πρὸς δὲ τὴν Γαλλίαν εἰς τὴν σφύρα καὶ ἐπιμελεῖ παγῶσιν τῆς εἰς τοσοῦτον προηγεμένης εὐθυμίας τῆς χώρας διὰ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς ἀναπτύξεως τῶν δυνάμεων αὐτῆς καὶ τῆς ἀποφυγῆς παντός ὅ τι ἠδύνατο νὰ ἐπισπείσῃ τὴν ἐκρηξιν τῶν γεγονότων, μὴ οὐ ἐπιστῆ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἥτοι ἡ κατάλληλος ὥρα τῆς γενικῆς ἐκκαθαρίσεως. — Τούναντίον παρὰ τῇ Ἰταλίᾳ ἡ ψεύσις τῶν ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐλπίδων, ὡς καὶ τὸ πρότερον ἦδη διαπιστωθὲν γεγονός, ὅτι καὶ ἡ Αὐστρουγγαρία δὲν εἶνε διατεθειμένη νὰ συμμετάσχη γερμανοῖταλκαῖς τινος ἐνεργείας, δεικνύουσι τῇ χερσονήσῳ ὅτι ἐν τῇ κρισίμῳ ὥρα μόνον συναρρωγὸν τὴν Γερμανίαν θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχη, καὶ ταύτην δὲ ἴσως μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ὑπερασπίσεως γερμανικῶν συμφερόντων, χάριν τῆς περιφρουρήσεως τῶν ὀπίων ὑπεβλήθη εἰς τὰς μέχρι τοῦ χείλους τοῦ βαράθρου τῆς χρεωκοπίας ἀγαγοῦσας αὐτὴν θυσίας καὶ αἰσθητοτέραν ἔτι καθιστῶσιν αὐτῇ τὴν ἀνάγκην τῆς μεταβολῆς τῆς μέχρι τοῦδε πολιτικῆς αὐτῆς

M. E. M.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Σάββατον, 23 Ὀκτωβρίου.

Τὸ μᾶλλον ἀπασχολῆσαν κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην τὰ εὐρωπαϊκὰ χρηματιστήρια εἶναι ἡ ἀκατάσχετος ὑποτίμησις τῶν ἰταλικῶν χρεωγράφων, ἐξ ἧς παρεσῆρθησαν καὶ ἐξακολουθοῦσι παρασυρόμενα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥτιον καὶ πάντα τὰ λοιπὰ χρεώγραφα, μὴ ἐξαιρουμένων μηδ' αὐτῶν τῶν ἀσφαλές τῶν. Καὶ μέχρι μὲν τινος ἐνομιζέτο καὶ ἐπιστεῖετο ὅτι τὸν ἐκπεσμὸν τῆς ἰταλικῆς ῥάντ προεκάλουν οἱ κεφαλαιοῦχοι καὶ οἱ κερδοσκοποὶ τῶν Παρισίων, ἐξερθίζόμενοι ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ τύπου κατὰ γαντὸς ὅτι ἰταλικὸν· ἀλλ' ἡ τελευταία κατάρρευσις τῶν τιμῶν καὶ ἡ ἀφθονία τῶν εἰς πάσας τὰς ἀγορὰς προσφερομένων τίτλων παρέχουσι τὴν ὑπόνοιαν, καθ' ἣ γράφουσιν ἐκ Βερολίνου, ὅτι οἱ πωλοῦντες δὲν εἶναι μόνον Γάλλοι, ἀλλὰ καὶ Ἰταλοὶ, μᾶλλον δὲ αἱ ἰταλικαὶ ἀνψυχεῖ τοὺς ἐν Βερολίμῳ, αἱ ὅποιοι οὐ μόνον μεγγάλας ὑπέστανον καὶ ὑψίστανται ζημίας ὑποστηρίζοντες τὰ ἰταλικά χρεώγραφα, ἀλλὰ καὶ ἐχορήγησαν 40 ἑκατομ. εἰς τὰς ἰταλικὰς Τραπεζὰς ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι δι' αὐτῶν ἠθελε κατορθωθῆ ἡ ἀναχαίτισις τῆς ἐκπτώσεως τῶν ἰταλ. χρεωγράφων καὶ τις βελτίωσις τῆς οικονομικῆς καταστάσεως. Δυστυχῶς οὐ μόνον τοῦτο δὲν κατορθώθη, ἀλλὰ καὶ μείζονας διαστάσεις τοιαύτας ἔλαβε τὸ κακόν, ὥστε καὶ οἱ θερμότεροι ἐν Βερολίμῳ θιασῶται καὶ ὑποστηρικταὶ ἀπώλεσαν τὸ

θάρρος αὐτῶν καὶ ἤρξαντο ἀπελπίζοντες περὶ τῆς σωτηρίας, τοῦτο δὲ εἶναι κάκιστον σύμπτωμα καὶ δύναται νὰ προκαλέσῃ πανικὸν εἰς τε τὰ γερμανικὰ καὶ τὰ ἰταλικὰ χρηματιστήρια καὶ νὰ γεννήσῃ οικονομικὴν κρίσιν, προοίμια τῆς ὁποίας θεωροῦνται ἢ ἐν ταῖς γερμανικαῖς ἀγοραῖς ἐπικρατοῦσα χρηματικὴ στενοχωρία καὶ ἢ ὑπερτίμησις τοῦ τόκου τῆς προεξοφλήσεως, ἐνῶ τούναντιον ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ ὑπάρχει πληθῶρα διαθέσιμων κεφαλαίων, τοῦτο δὲ ἀναχαιτίζει τὴν κρίσιν, διότι ἀποτελεῖ ἀντιστάθμισμα εἰς τὸ βάρος τῆς ἀλλαχού ἐπικρατούσης στενοχωρίας.

Τὰ ὀθωμανικὰ χρεώγραφα ἐλάχιστον ἐπηρεάσθησαν ἐκ τῆς καταπτώσεως τῶν ἰταλικῶν, τῶν ἰσπανικῶν καὶ πλείστον ἄλλων χρεωγράφων. Ἡ σιρὰ Δ τοῦ Γενικοῦ χρέους, ἢ ὁποία τὴν δευτέραν ἐτιμᾶτο 24 2)40, χθὲς ὑπετιμήθη πρὸς στιγμὴν μέχρις 23,38 1)2, ἀλλ' ἐπανῆλθεν εἰς τὰ 24,1 καὶ τὴν πρωίαν ταύτην τιμᾶται 24,7. Οἱ Σιδηροδρομοὶ ἀώλεσαν ἀπὸ τῆς δευτέρας 3)8, ἀλλ' αἱ μετοχαὶ τοῦ Μονοπωλείου ἐκέρδησαν ἐν Παρισίοις φρ. β. ἐνταῦθα δὲ 8)40, πολλῶν γενομένων ἀγορῶν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπὶ τῇ εὐλόγῳ πεποιθῆσαι ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου Κανονισμοῦ σπουδαίως θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν προσόδων ἐπομένως δὲ καὶ τοῦ ἐτησίου κερδομερίματος.

Ἡ ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τῶν Σιδηροδρομῶν κερδοσκοπία εἶναι κατ' αὐτὰς ἀδρανής, εἰς μικρὰς περιοριζομένη διακυμάνσεις τῆς τιμῆς, μέχρις οὐ γνωσθῆ ἢ ἀπόφασις τοῦ ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ρώμης συνερχομένου μετ' ὀλίγας ἡμέρας. Νομίζομεν ὅμως ὅτι οἰαδύποτ' ἂν ἢ ἡ γνώμη αὐτοῦ, τάχιστα δοθῆσεται ὁριστικὴ λύσις εἰς τὸ λίαν παραταθὲν τοῦτο ζήτημα.

Κατὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν ἐκθεσιν παρὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ Δημοσίου χρέους τῆς Τουρκίας, αἱ καθαρὰ τρόδοδοι ἐπτά μνηῶν ἀπὸ 1 μαρτίου μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου ἀνέρχονται εἰς Λ. Τ. 1,442,953, ἐνῶ κατὰ τὸ ἀντίστοιχον χρονικὸν διάστημα τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀνῆλθεν εἰς 1,413,023· ὥστε ὑπάρχει πλεόνασμα κατὰ τὴν ἐπτάμηνον χρῆσιν τοῦ παρόντος ἔτους Λ. Τ. 30,930. Ἡ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου κ. Vincent Caillard ὑποβληθεῖσα ἐκθεσις τῆς γενικῆς καταστάσεως, περιέχουσα πολλὰς καὶ σπουδαίας πληροφορίες, ἐνελοίπιδεν ἀρίστην ἐντύπωσιν εἰς τὸ εὐρωπαϊκὸν δημόσιον.

Τὰ ἑλληνικὰ χρεώγραφα ἐδειξαν κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐβδομάδος σημεῖα ζωηρᾶς πρὸς βελτίωσιν κινήσεως. Ἀλλ' ἡ βελτίωσις αὕτη, προσελθοῦσα ἐνεκεν ἀγορῶν ἐξ Ἀθηνῶν, ὑπῆρξεν ὅλως ἐφήμερος, αἱ δὲ τιμαὶ ἤρξαντο αὐτὴς ὀλισθοδρομοῦσαι εἴτε διότι ἐπαιώσαν αἱ ἀγοραὶ, εἴτε διότι ἢ τε γενικὴ τῆς Εὐρώπης καὶ ἢ μερικὴ τῆς Ἑλλάδος κατάστασις δὲν ἐνθαρρύνει τὴν ἐπ' ἀδήλοισι κερδοσκοπίαν. Λέγομεν δὲ ἐπ' ἀδήλοισι, διότι οὐδεὶς δύναται νὰ προῖδῃ ὅποιαν φάσιν θὰ λάβῃ τὸ οικονομικὸν ζήτημα ἐν τῇ μετ' ὀλίγας ἡμέρας συνερχομένη Βουλῇ. Οὕτω λοιπὸν αἱ χθὲς σημειωθείσαι τιμαὶ τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων ἦσαν ἀνώτεροι μὲν τῶν τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος, κατώτεροι δὲ τῶν τῆς δευτέρας. Τὸ Πάγιον σημειοῦται 26.50, τὸ Μονοπώλιον 37 1)4, τὸ δάνειον τοῦ 1881

36 καὶ τὸ τοῦ 1884 34. Τὰ Λαύρια ἐνταῦθα διατηροῦνται εἰς τὰ 37, αἱ δὲ λαχειοφόροι ὁμολογῶνται εἰς τὰ 330.

Τὰ σημερινὰ ἐξ Εὐρώπης τηλεγραφήματα σημειοῦσι γενικὴν βελτίωσιν πάντων τῶν χρεωγράφων μὴ ἐξαιρουμένων μηδὲ τῶν ἰταλικῶν, τὰ ὁποῖα ἀνετιμήθησαν κατὰ μίαν σχεδὸν μονάδα σημειούμενα 79.10. Ἡ βελτίωσις ἐξηκολούθησε καὶ τὴν νύκτα εἰς τὸ Μικρὸν Χρηματιστήριον. Τὰ ἑλληνικὰ οὐ μόνον δὲν μετέσχον τῆς βελτιώσεως, ἀλλὰ καὶ ἀπώλεσαν νέον ἔδαφος, ὡς ἐσημειώσαμεν ἀνωτέρω. Ν. ΦΩΤΙΑΔΗΣ

ΕΠΙ ΤΗ ΛΗΞΕΙ ΤΟΥ Β' ΤΟΜΟΥ.

Ὁ πίναξ τῶν περιεχομένων, ὅστις ἐπιτάσσεται τοῦ μετὰ χεῖρας τεύχους, φανερόν ποιεῖ κατὰ πόσον ἄπερ ὑπεσχέθημεν κατὰ τὴν ἐναρξίν τοῦ 6' ἔτους ἐτηρώσαμεν. Οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ὁμολογήσουσιν ὅτι πᾶσα προσπάθεια κατεβλήθη ὥπως ἡ τοῦ «Νεολόγου Ἑβδομαδιαία Ἐπιθεωρήσις» βαδίσῃ τὴν ὁδὸν ἢν τὰ ὅμοια αὐτῇ ἐν Εὐρώπῃ περιοδικὰ συγγράμματα, οἷον ἡ *Revue Bleue*, διαγράφουσι, συμπῶνως τῷ σκοπῷ ἂν ἐν τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ δευτέρου τόμου ἐξεθέμεθα.

Ἐπὶ τῇ λήξει δὲ τοῦ δευτέρου ἔτους, καθῆκον ἡμῶν ἠγοούμεθα νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πᾶσι μὲν τοῖς συνεργάταις ἡμῶν, μάλιστα δὲ τῷ διαπρεπεῖ καθηγητῇ τῶν φυσικομαθηματικῶν κ. Ἡλίου Βαλσαμάκη, ὅστις εὐγενῶς πάνυ ἀναδεξάμενος τὴν Ἐπιστημονικὴν ἐπιθεωρήσιν ἐξεπλήρωσεν ὅπερ ἀνεδέξατο ἔργον ἀνελλιπῶς, μετὰ πάσης ἀκριβείας καὶ γλαφυρότητος, καὶ τῷ ἀριγνώτῳ μεσαιωνολόγῳ καὶ μύσθῃ τῆς καθόλου ἱστορίας τοῦ ἡμετέρου ἔθνους ἐν τοῖς κάτω χρόνοις κ. Μανουὴλ Γεδεών, τῷ διὰ πολλῶν καὶ πολυτίμων μελετῶν τὴν Ἑβδομαδιαίαν κατακομίσαντι. Χάριτας πλείστας ὀφείλομεν ἐπίσης τῇ δεσποινίδι Κορνηλία Α. Πρεβεζιώτου, πολλὰ τῆς ἐμπνευσμένης αὐτῆς μούσης προϊόντα ἡμῖν χαρισάμενη, τῇ δεσποινίδι Ὀλγα Λαζαρίδου, τῷ διαπρεπεῖ καθηγητῇ τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου κ. Κ. Μητσοπούλω, τῷ τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ὀρθοῶ θεράποντι καὶ πρόφῳ γυμνασιάρχῃ κ. Χριστοφύρῳ Σαμαρτίδῃ, τῷ διακεκριμένῳ γυμνασιάρχῃ τοῦ Ζωγράφειου ἐν Σταυροδρομίῳ κ. Μ. Κεφάλῳ καὶ τῷ ὀσιοῦ. Ἀλεξάνδρῳ Λαυριώτῃ.

Ὁμολογοῦντες δὲ χάριτας καὶ τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν, ἀγγέλλομεν αὐτοῖς ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐπομένου τεύχους εἰς νέας θὰ προδῶμεν μεταρρυθμίσεις, τῆς Ἑβδομαδιαίας Ἐπιθεωρήσεως οἰκογενειακώτερον λαμβανούσης χαρακτῆρα.

Ἡ Σύνταξις.

Ὁ ἐπιθεωρητής ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Κωνσταντινουπόλεως-Πύργου Τυπολιθογραφεῖον ΝΕΟΛΟΓΟΥ

ΠΙΝΑΞ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΝ Τῷ Β' ΤΟΜῳ.

Α

ΑΓΙΑΣΜΑΤΑ (Τὰ) ὡς λείψανα ἀρχαίων ναῶν (Τὰ) ὑπὸ Ἐλευθ. Ταπεινοῦ, 186—189.

ΑΓΙΑΣΜΑΤΑ (Τὰ) ὡς λείψανα ἀρχαίων ναῶν (Τὰ) ὑπὸ Ι. Μηλιοπούλου 224—225.

ΑΓΙΑΣΜΑΤΑ (Τὰ) ὡς λείψανα ἀρχαίων ναῶν (Τὰ) ὑπὸ Δ. Καλέμη, 546—547, 565—566 (Ἴδε καὶ λείψανα).

ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ὑπὸ Μ. Φιλαρθίδου, 809—812, 832—834, 846—850, 866—868, 888—889, 913—914, 971—974.

ΑΔΑ, ἢ τὸ δῶρον τῆς παραμονῆς τοῦ νέου ἔτους, ποίησις, ὑπὸ Χριστοφύρου Σαμαρτίδου, 206.

ΑΔΕΛΦΟΚΤΟΝΟΣ (Ἡ) ὑπὸ Κορνηλίας Α. Πρεβεζιώτου, ΑΚΑΔΗΜΑ·Γ·ΚΑ, σελ. 13—14, 31—32, 72—73, 229, 272, 572, 592, 601—602, 914.

ΑΚΑΘΙΣΤΟΓΥΜΝΟΙ (Περὶ τοῦ) καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συνδεομένων μεγάλων ἱστορικῶν γεγονότων, ὑπὸ Σ. Ι. Βουτυρά, 411—413, 431—434, 511—513.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ γινόμενη τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ τοῦ Πάσχου, ἐκ χειρογράφου ἀνεκδότου, ὑπὸ Μ. Γεδεών, 444—446.

ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΗ τῆς δι' αὐτὴν μεθόδου, ὑπὸ Ὀλγας Λαζαρίδου, 785—786.

ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΚΑ. Τὰ προβλήματα τῆς ἀνθρωπολογίας, λόγος Virchow, ὑπὸ Ἡλ. Γ. Βαλσαμάκη, 48—50.

ΑΡΑ ΤΟΥ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΟΣ (Ἡ) ὑπὸ Κορνηλίας Α. Πρεβεζιώτου, 48—50.

ΑΡΕΤΑΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ, ὑπὸ Κ. Κοκκολάτου, 507—508.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ. Οἱ σαρκοφάγοι ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ μουσεῖῳ Κωνσταντινουπόλεως, ὑπὸ Γ. Ἀλεξέρτου (μετάφρασις), 463—466, 484—487. — Θεσπρωτικὰ ἀρχαιολογῆματα, ὑπὸ Δ. Α. Παπαγιωτίδου, 504—505. — Περὶ τῶν παρὰ Ξενοφῶντι μνημονευομένων πόλεων Ἀζρίστης καὶ Μεσπίλων, ὑπὸ Στ. Ἀναστασιάδου, 842—843. — Νέαι ἐν Τροίᾳ ἀνασκαφαί, ὑπὸ Γ. Δαζιπρέδου, 868—870. Ἡ τελευταία ἐν Τροίᾳ μετασκαφαί, ὑπὸ Ε. Boetticher, 906—909. — Αἱ ἐν Τροίᾳ ἀνασκαφαί, ὑπὸ Ματθαίου Παπαρίκου, 946—947. — Ἐπιγραφαὶ μαγνητικαί, ὑπὸ Ν. Γιαννοπούλου, 1011—1012.

ΑΣΤΡΑ (Τὰ), ὑπὸ Κορνηλίας Α. Πρεβεζιώτου, 930—933.

ΑΙΓΗ ΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΣ (Ἡ) ὑπὸ Κορνηλίας Α. Πρεβεζιώτου, 466—468.

ΑΙΓΟ ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ (Τὸ), Ἀνδρέου Λαυραίου, 453—454.

ΑΙΤΟΛΛΑΟΣ ΑΙΓΡΑ, ὑπὸ Κορνηλίας Α. Πρεβεζιώτου, 887—888, 910—912, 948—950, 989—992.

ΑΦΕΝΤΟΥΛΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ, ὑπὸ Κ. Κ., 547.

ΑΦΟΥΣΙΑΝ (Ἐπίσκεψις εἰς), ὑπὸ Μανουὴλ Γεδεών, 861—864.

ΑΧΑΝΗΣ ΩΚΕΑΝΟΣ (Ὁ), ὑπὸ Κορνηλίας Α. Πρεβεζιώτου, 508—509.

ΒΛΑΣΤΗΜΑ (Τὸ) τῆς πρώτης μαίτου, ὑπὸ Κορνηλίας Α. Πρεβεζιώτου, 548—550.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ. 120, 160, 200, 220, 240, 260, 280, 300, 320, 340, 360, 380, 420, 540, 700, 800, 820, 860, 880, 900, 920, 960, 989.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΑΙ (Δύο) τοποθεσίαι — Φανάριον καὶ Πετρίον — ὑπὸ Μ. Γεδεών, 21—23, 41—43.

Γ

ΓΑΛΛΟΙ (Οἱ) ἐν Δαχμοῖ, ὑπὸ Γ. Κ. Α., 88—90.

ΓΑΜΟΣ (Ὁ) παρὰ Σιδεροντιῶν, ὑπὸ Ν. Καπιγιολλάση, 809.

ΓΕΛΩΣ (Ὁ) καὶ τὰ δάκρυα, ὑπὸ Ε. Mouton, 530—531.

ΓΕΝΕΣΕΩΣ (Περὶ) τῆς καθωμυλημένης γλώσσης κατὰ Γ. Ν. Χατζιδάκη, ὑπὸ Μ. Ι. Κεφάλου, 5—7, 25—27, 46—48, 64—66, 87—88, 126—127, 164—165.

ΓΕΩΛΟΓΙΚΑ. — Περὶ σεισμῶν, ὑπὸ Κ. Μητσοπούλου, 721—725, 741—744.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ (Ὁ) ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ, ἐκ τοῦ ἀγγλικῶ, ὑπὸ Ὀλγας Λαζαρίδου, 951—952.

Δ

ΔΗΜΩΔΕΙΣ ΤΥΠΟΙ (Οἱ) τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν τοῦ α' καὶ β' προσώπου, ὑπὸ Μ. Κεφάλου, 324—325.

ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΑ. Νεκρὸς καὶ ζῶν συγγρόνος, 150—151.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ. Ἀδριανὴ Λεκουβρέ, *le Roi Midas*, 14—16. — Ἀδριανὴ Λεκουβρέ, 35—36. — Ἀδριανὴ Λεκουβρέ, *Saint Freya*, Mounet-Sully, *Οἰδίπους Τέρανος*, 55—57. — Ἀδριανὴ Λεκουβρέ, *Διονυσία*, 74—77. — Ἐπίνοδος ἐπὶ τῆς Διονυσίας, *Καμειλοφόρος*, *Ἀρτεμῖς*, *Λουίζα Μέλλερ*, 96—98. — Ἀδριανὴ Λεκουβρέ, *Αἱ δύο ὄρφαναι*, 115—116. — *Οἱ μνηστῆρες τῆς Πηνελόπης*, *Λαυρεντία Ποργία*, 135—137. — Ἡ Ἀλεπού, ὁ κύριος τοῦ σιδηροοργείου, *Θέατρα Παρισίων*, 154—156. — Ὁ κύριος τοῦ σιδηροοργείου, *Θέατρα Παρισίων*, 175—176. — Τὰ τριανταφυλλιά *Δόμναι*, *Ἡ Ἀντιστράτη*, 195. — Ἑλλήν. Δραμ. *Θίασος*, *Θέατρα Παρισίων*, 255—256. — *Θέατρον Βέρδη* ὁ *Werther*, 275—276. — Ὁ ἀγαπητικὸς τῆς Βοσκοπούλας, *Θέατρα Παρισίων*, 295. —

'Ο ἀγαπητικὸς τῆς Βοσκοπούλας, 315—317.—'Ο Falstaff τοῦ Βέρδη, 335—337.—Θέατρα Παρισίων, Θέατρα Ἀγγλίας, 354—355.—'Ιταλικὸς θίασος Stravolo. Γαλλικὸς θίασος Claudius, Sapho τοῦ A. Silvestre, 'Ο βασιλεὺς τῶν ὁρέων, 387—389.—*Drames sacrés*, 437—438.—'Η Σάρρα Bernhardt ἐν τῇ *Φαίδρα*, 456—458.—'Η Σάρρα ἐν Κωνσταντινουπόλει, Σαπφὴ Δ. Καλαποθάκη, 474—475.—Βιογραφικαὶ ὑπομνήσεις περὶ τῆς Σάρρας, 495—497.—'Η Σάρρα ἐν Κωνσταντινουπόλει, 516—517.—'Η Σάρρα ἐν τῇ Ἀδριανῇ Λεκουβέρ, *Maître des Forges, Francillon, Froufrou*, 534—536.—'Η Σάρρα ἐν Ἀθήναις, *Reine Juana* τοῦ A. Παρώδη, 575—576.—'Η *Valkyrie* τοῦ Wagner, 596—597.—*Phryné* τοῦ C. Saint-Saëns, 614—615.—Αἱ παραστάσεις Λουδοβίκου Β' τῆς Βαυαρίας, *Tisserands* τοῦ Hauptmann, 634—636.—'Η Γαλλικὴ-Κωμῳδία ἐν Λονδίῳ, Θέατρα Παρισίων, 674—676.—'Ο Ἑρρίκος Irving κρινόμενος ὑπὸ τοῦ Sarcey, 695—696.—Θερινὰ θέατρα παρ' ἡμῖν, Θέατρα Ἀθηνῶν, 735—736.—'Η *Reine Juana* τοῦ Παρώδη, 755—756.—Γερμανικὸν θέατρον, Θέατρα Ἀθηνῶν, 776—777.—Θέατρα Ἀθηνῶν, κωμειδύλλια, *Fédora*, ἡ δεσποινὶς Reichenberg, 815—816.—Δραματικὸν περὶ θεάτρον, Θέατρα Ἀθηνῶν, 836—837.—'Ο συμβολιστὴς Ibsen, 856—857.—Περὶ τοῦ ὑποκριτοῦ, 874—875.—Θέατρα Παρισίων, Θέατρα Γερμανίας, Θέατρα Ἀθηνῶν, 895—896.—Θέατρα Ἀθηνῶν Φαῦστα, Θέατρα Παρισίων *Bas-Bleu, Δηιδάμεια*, 955—957.—Θέατρα Παρισίων *Δηιδάμεια*, 976—977.—Ἐπάνοδος ἐπὶ τῆς Φαῦστης, *Φαῦστα* καὶ *Φαίδρα*, 1015—1016, ὑπὸ Ὁδ. Ἀνδρεάδου.—Χρονικὰ, 16, 36—37, 57—58, 77, 98, 116, 137, 156, 176—177, 195—196, 235—237, 256, 276—277, 295—296, 355, 488, 475—476, 497, 517, 576—577, 597, 615—616, 636, 676, 696—697, 736, 756—757, 777, 816, 857—858, 875—876, 896, 957, 977, 1016, ὑπὸ Ὁδ. Ἀνδρεάδου.

ΔΥΩ ΑΔΕΛΦΑΙ, ὑπὸ Κορηθίας Α. Πρεβεζιώτου, 487—490.

E

ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΑ.—Πῶς οἱ λαοὶ μεταμορφοῦσι τὸν πολιτισμὸν καὶ τὰς τέχνας αὐτῶν ὑπὸ G. Le Bon, 2—5, 23—25, 44—46, 61—64.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ὑπὸ Κορηθίας Α. Πρεβεζιώτου, 288—289.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΙΚΟΝΩΝ ('Η ἐν Παρισίοις ἐτησίαι), μετάφρασις ἐκ τοῦ ἀγγλικῶ, ὑπὸ 570—572.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ, 19, 39, 59, 79, 198—199, 559, 579, 659, 679.

ΕΛΠΙΣ ('Η), ὑπὸ Κορηθίας Α. Πρεβεζιώτου, 229—230.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ, 18, 40, 60, 80, 100, 120, 140, 160, 180, 199, 219—220, 240, 260, 279, 299.

ΕΠΑΙΤΑΙ (Οἱ) ἐν Παρισίοις, ὑπὸ Louis Paulian, 824—828.

ΕΠΑΙΤΗΣ ('Ο), ὑπὸ Κορηθίας Α. Πρεβεζιώτου, 147—149.

ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ.—Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν χρονολογικῶν καταλόγων τοῦ σεβ. μητροπολίτου Ἀμασείας κ. Ἀνθίμου Ἀλεξούδη.—Μητρόπολις Ἰωαννίνων, ὑπὸ Ν. Γ. Μοστακίδου, 864—866.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ.—Περὶ τοῦ πλανήτου Ἄρεως κατὰ τὸν

J. N. Lockyer, ὑπὸ Η. Γ. Βαλσαμάκη, 27—29, 67, 109—111.—Περὶ τῆς μεθόδου τοῦ Doppler-Fizeau, ὑπὸ Η. Γ. Βαλσαμάκη, 145—147, 204—206, 246—247, 306—308, 347—349.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.—Ἐξάτριμις διαλύσεων

χλωριούχου νατρίου, χλωριούχου καλίου καὶ ὕδατος ἀμιγῶς (P. Lesage)· σύστασις ἀπολιθωμένων σκελετῶν (Rhipson)· φωσφορίζων θειοῦχος ψευδάργυρος· ἐνέργεια ἡλιακοῦ φωτός ἐπὶ τῶν φυτῶν· ἀνάλυσις ἀερολίθου Σαχάρας· φωτογραφία τοῦ κρατῆρος Βενδιλίνου (Σελήνη)· ἀνακοίνωσις Tisserand περὶ τοῦ ε' δορυφόρου τοῦ Διός· τυφῶνων νέα θεωρία (Dallas)· καρδίας ἐνέργεια καὶ κίνησις· σύστασις μύδρων Αἴτνης, 8—11.—'Ανακάλυψις νέων πλανητῶν· ἡλιακὸν ὠρολόγιον· φωτεινῶν ἐντάσεων μέτρησις· δοκιμασία μετὰλλων δι' ἐπιχρυσέως· ἀνάλυσις νευρικῶν ἰστών, 33—34.—'Ανακοίνωσις Tisserand περὶ τοῦ κομήτου Barnard· ἡλιακαὶ κηλίδες καὶ μαγνητικαὶ διαταραχαί· ἀζώτου πρόσληψις ὑπὸ τῶν φυτῶν· ἀναδιπλώσεις τῶν αὐλάκων τοῦ Ἄρεως, 73—74.—Περὶ τοῦ κομήτου Barnard· μέγισται πυκνότητες τῶν ἐν ὕδατι διαλύσεων τοῦ οἰνοπνεύματος· πειράματα ἐπὶ τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ διπυρίτου, 93—94.—'Αστεροσκοπεῖον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Λευκοῦ ὄρους· ἀστεροσκοπεῖον ἐπὶ τοῦ Abastouman· ἀερόστατα πρὸς ἐξερεύνησιν τῆς ἀτμοσφαιράς· ἀνθρακικοῦ ὀξέος πρὸς δευγόνον ἀνταλλαγῆ· χρωμάτων κυρίων ἀντίληψις, 133—135.—Κομήτης Holmes, κομήτης Wolf, κομήτης Brooks· ἡλιακὰ φαινόμενα· ὁ πλανήτης Ἄρης· ὁπίου ἐκχύλισμα· ἀνθρακικὴ (κρυσταλλινὴ) ἀσβεστός· μικροβιοκτονία δι' ἀνθρακικοῦ ὀξέος· γάλακτος σύστασις, 172—175.—Ἐπετηρὶς Pasteur, 193—195.—Ἐπετηρὶς Pasteur καὶ Hermite· κομήτης Holmes· κομήτης Swift· ἔλῶν Pripôte ἀποξήρανσις· ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος ἐν τῷ στομάχῳ παραγωγὴ· ἡ πρώτη τοῦ ἔτους, 232—235.—Περὶ διδακτικῶν βιβλίων, 253—243.—'Ο κομήτης Brooks· ἀνακάλυψις ἀστεροειδῶν διὰ τῆς φωτογραφίας· ἡλιακὰ φαινόμενα· ἐντασις φωτός βολταϊκοῦ τῶζου· δοκιμαί πρὸς παραγωγὴν ἀδάμαντος· ψευδαργύρου παρασκευὴ· μελέτη ἀμμοδῶν φακῶν, 273—274.—Σεισμὸς Ἰαπωνίας καὶ Ζακύνθου, 314—315.—Ὄξυγόνου ἐκρεύστωσις· μέτρησις τῆς ἐλαχίστης ποσότητος τοῦ φωτός· κατεψυγμένης ζώνης βακτηριολογικὴ μελέτη· ἀνάλυσις χαλδαϊκοῦ εἰδώλου, 333—334.—Περὶ πλους τῆς γῆς ἐν ἡμέραις 73 ἢ 74, 352—353.—'Ηλιακαὶ καὶ σεληνιακαὶ ἐκλείψεις, 373—377.—Τὸ κλίμα τῆς Σιβηρίας, 393—396.—Λεπτομέρειαι ἡλιακῶν ἐκλείψεων, 414—416.—Σύντομος ἱστορία τῶν ἡλιακῶν ἐκλείψεων, 435—436.—'Ηλιακὴ ἐκλείψις τῆς 4)16 ἀπριλίου 1893, 454—456.—Περιγραφή καὶ κλίμα τῆς Σαχάρας, 471—474.—'Ηλιακὰ φαινόμενα· ἀνακοινώσεις τῶν κ. Tacchini, Mascari, Janssen, Deslandres καὶ Hale, 492—493.—'Η Αἴτην· τοπογραφία τοῦ ἡφαιστείου· σύντομος ἱστορία τῶν ἐκρήξεων αὐτῆς· ἡ ἐκρήξις τοῦ 1892, 513—115.—'Ο ἀδάμας· ἰδέαι τῶν ἀρχαίων περὶ τῆς φύσεως αὐτοῦ· πειράματα πρὸς προσδιορισμὸν αὐτῆς μέχρι τοῦ Lavoisier, 531—533.—'Ο ἀδάμας· δοκιμαί τῆς φύσεως αὐτοῦ διὰ τῶν πειραμάτων τοῦ Lavoisier, τοῦ H. Davy καὶ τῶν κ. Dumas καὶ Stass· δοκιμαί πρὸς τεχνητὴν παρασκευὴν αὐτοῦ μέχρι τῶν τοῦ κ. Moissan, 553—554.—'Ο ἀδάμας· ὁ μετεωρικὸς σίδηρος τοῦ Canon D'ablo καὶ ἡ πρώτη ἀνάλυσις αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Kanig· ἀνακοινώσεις τοῦ κ.

Mallard καὶ γνώμη τοῦ κ. Daubré· ἀνάλυσις αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Moissan· παρασκευὴ τοῦ τεχνητοῦ ἀδάμαντος ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ, 573—575.—Τὸ ἐν Δρέσδῃ ὑγειονομικὸν συνέδριον· ἀνακοίνωσις τοῦ κ. P. Brouardel εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν· περιλήψις τῆς συνομολογηθείσης συμβάσεως, 592—594.—Αἱ πρὸς τὸν βόρειον πόλον ἐκδρομαί· σύντομος ἱστορία Jean καὶ Sebastin Cabot. Willoughby καὶ Chancellor· Frodisher· John Davis· Hunphrey Gilbert· Barentz· Henri Hudson· Behring· Ross Wraugell· Parry· John Franklin· Kane, Hayes καὶ Hall· ἐκδρομὴ τῆς *Germania*· ἐκδρομὴ τοῦ *Tegetthoff*· Nares καὶ Nordenskiöld, 612—614.—Αἱ πρὸς τὸν βόρειον πόλον ἐκδρομαί· Οἱ ἐκ τοῦ πάγου κίνδυνοι· ὁ ἐν αὐτοῖς ἀποκλεισμός τοῦ *Tegetthoff*, 632—633.—'Ηλιακὰ φαινόμενα ἀνακοινώσεις τῶν κ. Tacchini, Deslandres καὶ Denza περὶ τῆς ὀλικῆς ἐκλείψεως τῆς 4)16 ἀπριλίου, 655—656.—Γεωλογικά· ἀπάντησις τοῦ κ. K. Μητσοπούλου εἰς τὰ ἐπὶ τῇ δημοσιεύσει τῆς περὶ τῶν *Σεισμῶν τῆς Ζακύνθου* ἐκθέσεως αὐτοῦ ὑφ' ἡμῶν παρατηρηθέντα· Αἱ πρὸς τὸν βόρειον πόλον ἐκδρομαί· αἱ εἰς πολιτικὰς θαλάσσης πεζοπορίαι, 672—674.—'Αστρονομικά· ἀνακοίνωσις τῆς ἀστρονόμου Miss A. Clerke περὶ τῆς ἀποστάσεως τῶν Πλειάδων· περὶ τῆς ἐκλείψεως τῆς 4)16 ἀπριλίου, 693—694.—Κοσμολογικά· ἡ περὶ τῆς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ συγχωνωσίας τῶν δύο κόσμων διὰ τῆς Ἀτλαντίδος πραγματεία τοῦ κ. H. Καμπανάκη, 713—716.—Κοσμολογικά, αἱ πρὸς ἐρμηγίαν τοῦ σχηματισμοῦ τῶν παγῶνων καὶ τῶν πιθκῶν αἰτίων τῶν παγετωδῶν τῆς γῆς περιόδων ἐπιστημονικὴ θεωρία τοῦ κ. Faye, 752—755.—Γεωλογικά, τὸ περὶ τῶν σεισμῶν τῆς Ζακύνθου ἄρθρον τοῦ κ. Forster, ἀνακοινώσεις G. Pouchet καὶ Ch. Babei περὶ πολικῶν πάγων, ἡ εἰς τὰς πολιτικὰς θαλάσσης ἐκδρομὴ τοῦ Peary, 772—774.—Αἱ πρὸς τὸν βόρειον πόλον ἐκδρομαί· ἐκθεσις τοῦ κ. Nanssen, 793—797.—'Αστρονομικά· ἡ περὶ τῆς ὀλικῆς ἐκλείψεως τῆς 4)18 ἀπριλίου ἐκθεσις τοῦ κ. Pasteur καὶ ἡ ἐξ ἀφορμῆς ταύτης ἀνακοίνωσις τοῦ κ. J. Janssen· ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ Διός· Γεωρυσικά· ἡ ἐντασις τῆς βαρύτητος ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς· Γεωλογικά· ἀνάλυσις μετεωριτῶν ὑπὸ τοῦ κ. St. Meunier, 812—814.—Υγεινή, φυσικὰ, ἐντομολογικά, δάφρα, 834—836.—'Αστρονομικά· τὸ κατοικήσιμον τῶν πέραν τῆς γῆς κόσμων· Μηχανικά· ἡ μεταφορὰ τῶν οἰκιῶν ἐν Ἀμερικῇ, 853—855.—Φυτολογικά· ὁ Στράβων καὶ ἡ ξηροφυλλία· ἡ θεραπευτικὴ μέθοδος τοῦ Στράβωνος—Mély, 870—873.—Γεωλογικά· ἡ περὶ τῶν σεισμῶν τῆς Ζακύνθου ἐκθεσις τοῦ κ. K. Μητσοπούλου.—889—895.—'Αστρονομικά· τὸ κατοικήσιμον τῶν πέραν τῆς γῆς κόσμων, 914—917.—Μηχανικά· ἡ μεταφορὰ τῶν οἰκιῶν ἐν Ἀμερικῇ· Γεωλογικά· οἱ παγῶνες τῆς Σπιτζβέργης κατὰ τὸν κ. C. Rabot, 934—935.—Γεωλογικά· τὸ περὶ τῶν παγῶνων τῆς Σπιτζβέργης ὑπόμνημα τοῦ κ. C. Rabot· Φυτολογικά· νέα ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Mély, 953—954.—Αἱ πρὸς τὸν βόρειον πόλον ἐκδρομαί· νεώτερα περὶ τῶν ἐκδρομῶν, Nansen. Τὸ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Λευκοῦ ὄρους ἀστεροσκοπεῖον· τηλεγράφημα Janssen· Μηχανικά· τὸ πρὸς προσδιορισμὸν τῆς πυκνότητος τῶν ἀερίων· ἡ μηχανήματα τῶν κ. Mesbans καὶ Frère, 974—976.—'Αμυχανήματα τῶν κ. Mesbans καὶ Frère, 974—976.—'Αμυχανήματα· τὸ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Λευκοῦ ὄρους ἀστεροσκοπεῖον, ἐπιστολὴ Janssen, 993—995.—Φυσικογεωγραφικά·

τὸ κλίμα τῆς Βρασιλίας· Ἀστρονομικά· οἱ διάττοντες τοῦ ἀυγούστου 1893, 1012—1015.—Φυσικογεωγραφικά· τὸ κλίμα τῆς Βρασιλίας· Φυτολογικά· ἡ θεραπεία τῆς ξηροφυλλίας τῆς ἀμπελοῦ ὑπόμνημα κ. de Mely, 1030—1032, ὑπὸ Η. Γ. Βαλσαμάκη.—Χρονικὰ, 11, 34—35, 94—95, 113—115, 152—154, 214—216, 254—255, 274—275, 293—295, 334, 353—354, 396, 416—417, 436—437, 494—495, 533—534, 554—556, 594—596, 614, 633—634, 656—657, 694—695, 716, 774—775, 815, 855—856, 873—874, 935—937, 954—955, 976, 995—996, 1032, ὑπὸ Η. Βαλσαμάκη.

ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ.—Ἑλλήν. Φιλολ. Σύλλογος, 54, 213—214, 249—250, 272, 372, 393, 411—413, 431—434, 460, 511—513, 551—552, 572, 592, 611—612, 631—632, 652—653, 670—671, 692—693.—Ἐταιρεία τῶν Μεσαιωνικῶν Ἐρευνῶν, 54—55, 129—130, 214, 372, 393, 470—471, 711—713.—Ἑλλ. Φιλ. Σύλλογος.—Ἐταιρεία τῶν Μεσαιωνικῶν Ἐρευνῶν, 730—734, 751—752.—'Η ἐν Ἀθήναις Ἐπιστημονικὴ Ἐταιρεία, 71.

ΕΘΩΙΝΟΙ ΡΕΜΒΑΣΜΟΙ, ὑπὸ Κορηθίας Α. Πρεβεζιώτου, 629—631.

Z

ΖΩΑ μικρὰ μετὰ μεγάλων.—Ἐπιζωοτία, ὑπὸ Α. Tsimi, 687—689, 749—751, 770—772, 789—791.

ΖΩΓΡΑΦΕΙΟΝ τὸ ἐν Σταυροδρομίῳ, ὑπὸ Ὁδ. Ἀνδρεάδου, 927—929.

H

ΗΘΙΚΗΣ (Περὶ τῆς καθ' Ὁμηρον), ὑπὸ Μ. Παπανίκα, 682—684, 704—704.

ΗΘΙΚΟΝ ἱστορικὸν τοῦ ρόδου, ὑπὸ E. Gebhart, 501—502.

ΗΘΙΚΟΙΣ ('Ο ἐν τοῖς) τοῦ Πλουτάρχου θησαυρὸς παιδαγωγικῶν γνώσεων, ὑπὸ Χρ. Σαμαρτσίδου, 243—245, 265—266, 305—306, 345—347, 384—385, 406—407, 446—448, 482—484, 503—504, 523—526, 605—607, 644—646.

ΗΜΕΡΑ ('Η) τῶν χαρίτων, ὑπὸ Charles Mauzas, 165—169.

Θ

ΘΕΙΟΝΒΡΕΦΟΣ, ὑπὸ Κορηθίας Α. Πρεβεζιώτου, 191—192.

ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ (Χρονικὰ σημειώματα), ὑπὸ Ν. Ι. Γιαννοπούλου, 141—143.

I

ΙΣΤΟΡΙΑΣ ('Εκ τῆς) τῶν ἐλληνικῶν δευδοξῶν ἀποικίων· Λονδῶν—Τύνης, ὑπὸ Μ. Γεδεών, 1001—1004.—Πακίλη ἱστορία ἐκ τῆς βίβλου τῶν Βασιλειῶν, ἀνεκδότου συγγράμματος Καισαρίου Δαπόντε, ὑπὸ Ἀλ. Δαυριώτου, 1007—1909, 1021—1023.

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ('Απὸ) εἰς Βηθλέεμ, 181—182.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ.—Περὶ τῶν τίτλων Προέδρου καὶ Τύπον ἐπέχοντος, ὑπὸ Ἀνθίμου Ἀλεξούδη· Ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς τοῦ βασιτάτου ἱερέως Auvray· Παρατηρήσεις, ὑπὸ Μ. Γεδεών, 541—546.—Περὶ τοῦ Ἄθου, ὑπὸ Ἀλ. Δαυριώτου, 881—883, 904

—906, 926.—Περὶ τῶν τίτλων Προέδρου καὶ Τόπον ἐπέχοντος, ὑπὸ Ἀρθ. Ἀλεξοῦδη, 941—944.

Κ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ.—Ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς τέχνης, ὑπὸ Π. Καμπανάκη 555—507, 526—529.—Νόρμα, ἔμμετρος μετάφρασις μετὰ προλεγομένων, 725—728, 745—747, 761—764.—Φαῦστος, ἔμμετρος μετάφρασις μετὰ προλεγομένων, 784—785, 802—804, 821—823, 841, 841—842.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ.—Ἡ ἀρχαῖα λύρα, ὑπὸ Saint-Saëns, 27—28.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ (Ἐπισκοπικοί) ὑπὸ Ν. Μυστακίδου, 864—866.

ΚΑΛΟΘΕΤΟΙ (Περὶ τῆς χιακῆς οἰκογενείας) ὑπὸ Ἀλ. Λαυριώτου, 401—403.

ΚΕΡΑΣΟΥΝΤΟΣ (Ὁλίγη τινὰ περὶ τῆς πόλεως), ὑπὸ Κ. Πανλίδου, 221—224.

ΚΕΡΑΣΟΥΝΤΟΣ (Ἐλεγγος τῶν περὶ) ὑπὸ Παυλίδου, ὑπὸ Β. Α. Μυστακίδου, 266—269.

ΚΕΡΑΣΟΥΣ (Μία) ἢ δύο, ὑπὸ Β. Α. Μυστακίδου, 290—292.

ΚΕΡΑΣΟΥΣ (Μία), ὑπὸ Κ. Η. Πανλίδου, 366—368, 385—387.

ΚΟΡΗ (Ἡ) τῆς νυκτός, ὑπὸ Κορηλίας Α. Πρεβεζιώτου, 270—372, 408—410, 451—452.

ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΣ (Ἡ) τοῦ Paul Bourget, ὑπὸ Ε. Faguet, 231—232, 250—252.

ΚΡΙΤΙΚΗΣ (Νέα μέθοδος) ὑπὸ Jean Thorel, 850—852, 883—885, 950—951.

Λ

ΛΕΙΨΑΝΑ βυζαντινῶν ναῶν ἐν τοῖς ἀγιάσμασιν, ὑπὸ Μαρουήλ Γεδεών, 144—145, 161—163, (ἴδε καὶ Ἀγιάσματα).

ΛΗΞΕΙ (ἐπὶ τῆ) τοῦ Β' τόμου, 1034.

ΛΟΥΜΑ (Τὸ) τῆς Θεοτόκου τῶν Ἀραβίδου καὶ τὰ ἀγιάσματα παρ' ἡμῶν, ὑπὸ Γρ. Κακάβα, 361—365, 381—384.

ΛΥΡΑ (Ἡ) τοῦ Ἑρμοῦ, ὑπὸ Χρ. Λατζηχρήστου, 448—451.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΟΣ ΚΑΙ ΑΝΘΥΛΛΙΟΝ, ὑπὸ Κορηλίας Α. Πρεβεζιώτου, 805—808.

Μ

MAX-MULLER, ὑπὸ Ὁδ. Ἀνδρεάδου, 638—639.

ΜΟΥΣΙΚΗ (Ἡ) παρ' ἡμῶν, ὑπὸ Β., 791—793, 909—910.

ΜΟΥΣΙΚΗ (Ἡ) παρ' ἡμῶν, ὑπὸ Ν. Παγαῦ, 885—886.

ΜΟΥΣΙΚΗ (Ἡ) ἐν τοῖς παρ' ἡμῶν σχολείαις, ὑπὸ Γ. Α. Παχτίκου, 968—971.

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΑΠΥΡΟΣ τοῦ Εὔριπιδου, ὑπὸ Ch. Wessely καὶ C. E. Ruelle, 261—264, 281—283.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ.—Δεύτερος ἔρωσ, τοῦ Paul Bourget, 7—8, 30—31, 50—52, 68—70, 90—91, 107—109, 127—129, 169—174, 192—193, 209—210, 225—227, 247—249, 286—288.—Πλούσιος γάμος, Hector Malot, 368—370, 388—390, 429—431, 468—470, 509—511, 589—592, 650—652, 668—670.

ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΑ.—Περὶ τῶν Κυκλώπων, ὑπὸ Η. Γ. Παπακωνσταντίνου, 461—463, 481—483, 490—492, 550—

551.—Περὶ τῶν πρὸς ἐξήγησιν τῶν μύθων διαφόρων σχολῶν πάλαι καὶ νῦν, ὑπὸ Ὁδ. Ἀνδρεάδου, 612—644, 661—663.

Ν

ΝΑΝΟΙ (Οἱ ἐν τῇ ὄρει Ἀτλαντι), ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ, 972—974.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ Ὁ Ἐφέσου Ἀγαθάγγελος, ὑπὸ Ο. Α. 553.—Λέανδρος Ἀρβαριτάκης, 320.

ΝΕΩΤΕΡΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ὑπὸ Ὁλγας Λαζαρίδου, 765—766.

ΝΟΜΩΝ (Περὶ) τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀνθρώπου ὡς ὄντος λογικοῦ, ἠθικοῦ κλπ. ὑπὸ Χριστ. Σαμαρασίδου, 183—186.

ΝΟΡΒΗΓΙΑΚΟΣ ΓΑΜΟΣ, Henri Ibsen, 131—133, 151—152, 229—231.

Ο

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ, ὑπὸ Ν. Φωτιάδου, ἐν πᾶσι τοῖς τεύχεσιν.

ΟΝΕΙΡΟΝ, ὑπὸ Ἀλεξ. Εὐμορφοπούλου, 993.

ΟΥΓΓΡΟΙ ΚΑΙ ΛΟΙΠΓΑΝΟΙ, 292—293.

ΟΥΣΙΩΔΟΥΣ (Περὶ τοῦ) χαρακτῆρος τῆς γαλλικῆς φιλολογίας, ὑπὸ Α. Brunetiere, 81—84, 102—105.

Π

ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΠΤΩΧΕΙΑ, ὑπὸ Μ. Γεδεών, 901—904, 921—925, 944—946, 961—965, 981—984.

ΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ.—Ἡ μουσικὴ ἐν τοῖς παρ' ἡμῶν σχολείαις, ὑπὸ Γ. Παχτίκου, 968—971.

ΠΑΛΛΗΝΗΣ (Περὶ τῆς τομῆς τοῦ ἰσμοῦ), ὑπὸ Α. Λαυριώτου, 341—343.

ΠΑΝΑΜΑ (Ἡ διώρυξ), ὑπὸ Η. Γ. Βαλαμάκη, 283—286.

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ (Χρονολογικὸς κατάλογος τῶν επισκόπων), ὑπὸ Α. Α. Παραγιωτίδου, 308—311.

ΠΑΣΧΑ πάλαι καὶ νῦν, ὑπὸ Ἐρα νισ τοῦ (Μ. Γεδεών), 441—444.

ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ (Τὰ ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης) ἐπὶ τῶν ζώων, ὑπὸ Γ. Κ. Α. 331—333 390—391.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ (Τὰ τοῦ ἡμερολογίου), ὑπὸ Camille Flammarion, 349—352.

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΔΑΔΑΜΑΝΤΙΝΟΥ δακτυλίου, ὑπὸ Ὁλγας Λαζαρίδου, 828—831.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡ' ΗΜΙΝ ΑΓΙΑΣΜΑΤΩΝ, ὑπὸ Ηλ. Ἀλεξανδρίδου, ὑπὸ Γ. Ι. Δαμπασιάδου, 424—426 (ἴδε Ἀγιάσματα Λείψανα καὶ Λοῦμα).

ΠΕΡΟΝΟΣΠΟΡΟΣ (Ὁ), ὑπὸ Ν. Η. Ἀραβανοπούλου, 610—611, 624—625, 684—685.

ΠΙΝΑΞ ἀναλυτικὸς τῶν ἐν τῷ Β' τόμῳ, 1035—1040.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ κίνησις ἐν Καππαδοκίᾳ κατὰ τὸν III' καὶ IV' αἰῶνα, ὑπὸ Β. Μυστακίδου, 85—87, 106—107.

ΠΟΙΚΙΑΝ ΣΤΟΑ, Στέφανος Ζαφειρόπουλος, ὑπὸ Σ. Ι. Β., 325—327.

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΝΕΑ, 198.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ, 16—17, 37—39, 58—59, 77—78, 98—99, 116—118, 137—139, 156—158, 177—178, 196—198, 216—218, 237—239, 257—358, 277—278, 296—298, 317—319, 337—339, 356—358, 377—379, 398—400, 417—419, 439—

440, 458—459, 476—478, 495—497, 517—519, 536—539, 556—559, 577—579, 597—599, 616—618, 636—638, 627—659, 676—679, 697—698, 717—719, 737—738, 757—759, 777—779, 797—799, 816—818, 837—839, 858—859, 876—878, 897—898, 917—918, 937—939, 957—959, 978—979, 997—999, 1017—1019, ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαλοπούλου.

ΠΟΤΑΜΙΩΝ (Ἀνακάλυψις τοῦ δήμου), 947.

ΠΡΟΔΗΜΕΩΝ (Περὶ τῆς ὠφελιμότητος) τινῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὑπὸ Α. Λατζηχρήστου, 404—406.

ΠΡΟΣ τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας, 1—2.

ΠΡΟΦΟΡΑΣ (Περὶ) τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης ἐπιστολιμαῖα διατριβαὶ Ἡρ. Βασιάδου πρὸς τὸν μαρκήσιον De Queux de Saint-Hilaire, ἀνεκδότοι, ὑπὸ Ὁδ. Ἀνδρεάδου, 121—126, 14—142, 521—523, 621—623, 641—644.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ, ὑπὸ Κορηλίας Α. Πρεβεζιώτου, 210—211.

ΠΡΩΤΗ (Ἡ) ἐπίσκεψις παρὰ τῆς κ. Εἰρήνης Θεοφυλάκτου, ὑπὸ Θωμᾶ Κωνσταντινίδου, 31—314.

Ρ

ΡΗΙ-ΒΑΝ-ΓΟΥΓΚΑ, ἐκ τῶν τοῦ Irving, ὑπὸ Ὁλγας Λαζαρίδου, 987—989, 1009—1011, 1025—1027.

ΡΟΔΟΝ ἐπὶ νέφους, ὑπὸ Κορηλίας Α. Πρεβεζιώτου, 648—650.

Σ

SAUPPE (Hermann), ὑπὸ Ὁδ. Ἀνδρεάδου, 947.

CHARCOT, ὑπὸ Ὁδ. Ἀνδρεάδου, 845—846.

SÉVERINE, ὑπὸ Α. Σ. Β., 211—213.

ΣΕΒΙΝΝΥ (Ὁ) καὶ ἡ ἱστορικὴ σχολὴ τοῦ Δικαίου, ὑπὸ Ν. Γιαννουλάτου, 327—328.

ΣΗΡΟΤΡΟΦΙΑ. Ἀθῆναιαι τοῦ μεταξοσκώληκος, ὑπὸ Α. Γ. Τσιώμη, 529—530.

ΣΗΟΥΔΗ (Ἡ) τῆς ἐλληνικῆς κατὰ τὸν καθηγγητὴν Τζέμπι, 403—404, 424—426.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ (Ὁ ἐν Λονδίῳ ἰδρυθεὶς) πρὸς φιλικὴν προσέγγισιν εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν, 852—853.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ (Ἡ πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ) τῶν δύο κόσμων διὰ τῆς Ἀτλαντίδος, ὑπὸ Η. Καμπανάκη, 567—570, 585—586, 602—605, 623—624, 646—648, 663—665.

Τ

ΤΑΙΝΕ (Ἰππόλυτος), ὑπὸ Ὁδ. Ἀνδρεάδου, 379, 387—388.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ (Ἡ) τρικυμία, ὑπὸ Η. Κ. Σ., 607—610, 625—628, 666—668, 707—710, 728—729, 767—769, 786—789.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ποικίλαι πληροφορίαι, 199.

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑ. Τελευταία λέξις τῆς κ. Παυλίδου περὶ Κερκασούντων, ὑπὸ Β. Α. Μυστακίδου, 466.—Βυζαντινῆς τοπογραφίας πάρεργα, ὑπὸ Σ. Ι. Βουτρεῦ, 561—565, 581—585.—Ἀνακεφαλαιώσις τῶν περὶ Κερκασούντος εἰρημένων, ὑπὸ Κ. Η. Παυλίδου, 665 (ἴδε Κερκασούς).

ΤΡΕΙΣ ΑΣΤΕΡΕΣ, ὑπὸ Κορηλίας Α. Πρεβεζιώτου, 685—687, 704—707, 747—749, 764—765.

Υ

ΥΙΟΣ (Ὁ) τῆς χήρας, ὑπὸ Κορηλίας Α. Πρεβεζιώτου, 207—209.

ΥΠΝΩΤΤΟΝ ΒΡΕΦΟΣ, ὑπὸ Κορηλίας Α. Πρεβεζιώτου, 843—845.

ΥΠΟ ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ. ὑπὸ Κορηλίας Α. Πρεβεζιώτου, 586—589.

Φ

ΦΑΣΜΑΤΟΣ ἀρά, ὑπὸ Μ. Η. Φιλανθίδου, 689—692.

FERRY (Jules), ὑπὸ Ὁδ. Ἀνδρεάδου, 407—408.

ΦΙΑΝΜΑ (Τὸ) ὑπὸ ὑγιεινὴν ἔσθιν, Λαμπρόζου, 709, 770.—Μοντεγκάτσα, 808—809.—Ferrero, 831—832.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ.—Περὶ τῆς νέας ἐλληνικῆς, ὑπὸ Δ. Οἰκονομίδου, 302—305, 321—324, 343—345.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΦΑΚΕΛΟΣ.—Νέα ἔργα τοῦ Bourget, 12—13.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΦΑΚΕΛΟΣ, 32—33, 92—93.—Ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα, ὑπὸ Δ. Η. Οἰκονομίδου, 227—229.—Περὶ τῶν ἐν Ἀθήναις πολιτικῶν ἐταιριῶν, ὑπὸ Χριστ. Σαμαρσίδου, 330—331.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΦΑΚΕΛΟΣ, ὑπὸ Ὁδ. Ἀνδρεάδου, 653—655, 710—711.

ΦΙΛΟΜΗΛΑ (Ἡ), ὑπὸ Κορηλίας Α. Πρεβεζιώτου, 269—271.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ, 679.

ΦΥΡΑΝΗ ΜΙΓΔΑΗ.—18—19, 40, 60, 80, 100, 118—119, 139, 158—159, 179, 218—219, 239, 258—259, 278—279, 298—299, 319, 339—340, 358—359, 379—380, 419, 478—479, 499—500, 519—520, 539, 559—560, 579, 618—619, 639—640, 659—660, 699—700, 719, 738—739, 799, 818—819, 839, 859, 879, 898—899, 919, 959, 999, 1019—1020.

Χ

ΧΗΜΕΡΙΝΑ ΑΝΘΗ, ὑπὸ Ε. Lagouvé, 70—71.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ, ὑπὸ G. Piver, 171—172.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ (Ἐπὶ τοῖς) ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ, 180—191.

ΧΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΝ τοῦ αὐτοκράτορος τῶν Ρωμαίων Ἰωάννου Παλαιολόγου, ὑπὸ Ἀλ. Λαυριώτου, 201—204.

Ψ

ΨΥΧΗΣ ΙΑΤΡΟΣ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὑπὸ Charles Leveque, 966—968, 984—986, 1004—1007, 1023—1025.

Ω

ΩΔΗ εἰς τὸν Ληροτάκην Ζωγράφον ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ Ζωγραφεῖον, ὑπὸ Ἀναστ. Τάγγη, 929—930.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΠΡΟΣΗΡΤΗΜΕΝΑΙ

Παιῖδες Στεφάνουβι. (Τεύχος 3, 8 νοεμβρ.)
Στεφ. Ζαφειρόπουλος (Τεύχος 17, 14 φεβρ.).

<p>NORHT BRITISH & MERCANTILE (Νόρθ Μπρίτις & Μερκαντίλ) Ίδρυθείσα τῷ 1809 Κεφάλαιον Λ. Στ. 8,000,000 Ἀποθεμ. » 40,695,969 Ἐτησίαι πρόσδοσις τῷ 1891 Λ. Στ. 4,056,900</p>	<p>ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΑΙ (COMPAGNIES D'ASSURANCES) κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς καὶ ἐπὶ τῆς ζωῆς. <i>Αἱ ἐταιρίαι αὗται ἀσφαλίζουν ὅμοι κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς κτίρια, ἐπιπλα ἢ μ - πορεύματα κτλ. εἰς μετριωτάτας τιμὰς.</i> Ταχεῖα καὶ ἐλευθέριος πληρωμὴ τῶν ζημιῶν. <i>Ἐπίκεινα τῶν 20 ἑκατομμυρ. λιγῶν σιτηλινῶν ἐπληρώθησαν ὑπὸ τῶν δύο ταύτων Ἐταιριῶν διὰ ζημίας κατὰ τῶν πυρκαϊῶν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1889.</i></p>	<p>Northern Assurance (Νόρθερν Ἀσσουράνς) Ίδρυθείσα τῷ 1836 Κεφάλαιον Λ. Στ. 3,000,000 Ἀποθεμ. » 3,650,872 Ἐτησίαι πρόσδοσις τῷ 1891 Λ. Στ. 1,076,800</p>	<p>THE MARITIME Insurance Company Limited Ίδρυθείσα τῷ 1864. Κεφάλαιον Λ. Στ. 500,000 Ἀποθεμ. » 102,345 Ἡ Ἐταιρία αὕτη ἀσφαλίζει κατὰ τῶν ἐκ μεταφορᾶς κινδύνων ἐπιχειρήματα, γρηματοδέματα καὶ ναύλους δι' ἀτμοπλοίων ἢ ἰστιοφόρων εἰς τιμὰς μετριωτάτας.</p>
<p>Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς τὸν ἐν Κων)πόλει πράκτορα κ. ΚΑΡΝΙΚ ΣΕΡΟΠΙΑΝ ἐν Χανίω Μεγάρου Ἀλῆ Πασᾶ, ἀριθ. 21 καὶ 22^{ns}, ἐν Γαλατῇ.</p>			

1	4
2	5
3	6

Τραπεζίται τῆς Ἐταιρίας ἐν Κωνσταντινουπόλει: Ἡ Αὐτοκρατορικὴ Ὀθωμανικὴ Τράπεζα.
Διὰ πᾶσαν αἰτίαν ἀπευθυντέον τῷ κ. Σίμωνι Καϊσερλιάν, εἰδικῶ διευθυντῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει, Γαλατῇ, ὁδὸς Μεχμουδί, ἀριθ. 2, Χανίων Ἰερ μίαν ἔναντι τῆς Τραπεζῆς Καρόνδου.

<p>ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ τῷ 1828 καὶ 1892.</p>	<p>Δ'ΟΥΝΙΟΝ (L'UNION) ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΥΡΚΑΪΑΣ ΩΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ</p>	<p>ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ τῷ 1828 καὶ 1892.</p>
---	--	---

ΕΔΡΕΥΟΥΣΑ ΕΝ ΠΑΡΣΙΟΙΣ ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΡῶ ΑΥΤΗΣ, ΟΔΟΣ DE LA BANQUE, ΑΡ. 15

Κλάδος Πυρκαϊᾶς		Κλάδος Ζωῆς	
Κεφάλαιον	Φράγκα 10,000,000	Κεφάλαιον	Φράγκα 10,000,000
Ἀποθεματικὸν	» 6,700,000	Ἀποθεματικὸν	» 93,800,000
Ἀσφάλεια	» 63,770,000	Ζημίαι πληρωθεῖσαι	» 59,000,900
Ἔσοδα τοῦ ἔτους 1890	» 1,000,000	Ἀσφάλεια	» 243,580,000
Ζημίαι πληρωθεῖσαι	» 160,570,000		

ΣΙΜΑΝΟΓΛΙΟ ΜΕΓΑΡΟ

